

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของคนวัยทำงานในเขต
กรุงเทพมหานคร

FACTORS INFLUENCING INVESTMENT DECISION MAKING FOR RETIREMENT
MUTUAL FUNDS AMONG WORKING-AGE PEOPLE IN THE BANGKOK
METROPOLITAN AREA

ณัฐพร ภัทรเกษวิทย์

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของคนวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACTORS INFLUENCING INVESTMENT DECISION MAKING
FOR RETIREMENT MUTUAL FUNDS AMONG WORKING-AGE PEOPLE IN
THE BANGKOK METROPOLITAN AREA

A Master's Project Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION (Business Administration (Marketing))
Faculty of Business Administration for Society Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของคนวัยทำงานในเขต

กรุงเทพมหานคร

ของ

ณัฐพร ภัทรเกษวิทย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถัย เลิศวรรณวิทย์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อัจฉริยา ศักดินรงค์)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย	ณัฐพร ภัทรเกษมวิทย์
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตาม อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นประเมินทางเลือกและชั้นตัดสินใจลงทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.05 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการตัดสินใจลงทุนชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับมาก และส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแตกต่างกัน โดยคนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย มีการตัดสินใจลงทุนชั้นตัดสินใจลงทุนน้อยกว่า คนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง โดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนและด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือกร้อยละ 59.70 และด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุนร้อยละ 11.90 อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01

คำสำคัญ : การตัดสินใจซื้อ, การลงทุน, กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ, คนวัยทำงาน

Title	FACTORS INFLUENCING INVESTMENT DECISION MAKING FOR RETIREMENT MUTUAL FUNDS AMONG WORKING-AGE PEOPLE IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA
Author	NATHAPORN PATTARAKATWIT
Degree	MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor Supada Sirikutta

This research aimed to study the factors influencing investment decision making for retirement mutual funds among working people in the Bangkok metropolitan area. A questionnaire was used as a tool for data collection. The research found the following: personal information classified by age, status, highest education level, average monthly income and occupations made different decisions regarding retirement mutual funds (RMF) by evaluating alternatives and the decision to invest. In terms of working aged people in Bangkok. There were opinions on overall investment factors at a high level and investment decisions on the RMF and most people has cognitive terms regarding investments in RMF at a moderate level. The cognitive aspect of investment in RMF, with different levels of decision making at a low-level invested less than people with a moderate level of cognition studying securities information, past returns, studying the information before investing in self-searching about investments via internet or acquaintances who have invested in RMF with a statistically significant level of 0.05. Investment factors, investment objectives the environment, the economy and politics Influenced investment decisions in RMF with 59.70 percent of alternative assessment steps and investment objectives, which influenced investment decisions in RMF The decision to invest was at 11.90 percent with a statistical significance at of 0.01.

Keyword : Retirement Mutual Fund, Investment Decisions Making, Working-Age People

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ตลอดจนข้อแนะนำต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ และอาจารย์ ดร.อัษฎริยา ศักดิ์รินทร์ ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ ตรวจแบบสอบถาม และให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องซึ่งอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ได้กรุณาให้ความรู้ทั้งในทางทฤษฎี รวมถึงการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในการประสานงานต่าง ๆ พร้อมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี และบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำเรื่องระบบ i-Thesis และความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามสำหรับการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัว ที่คอยให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา รวมถึงเพื่อนร่วมงานและเพื่อน ๆ MBA สาขาการตลาด (นอกเวลาราชการ) รุ่นที่ 19 ทุกท่านที่ให้มีมิตรภาพ ความช่วยเหลือ และประสบการณ์ที่ดีร่วมกันมาตลอด และขอขอบคุณผู้มีส่วนในการช่วยเหลือที่ไม่ได้เอ่ยถึงมา ณ ที่นี้ด้วย

ณัฐพร ภัทรเกษวิทย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิด	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน.....	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	20
แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การลงทุน.....	23
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองกับการลงทุน.....	25

สรุปปัจจัยในการลงทุน.....	27
แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ.....	29
ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะ	56
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	104
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	106
สมมติฐานการวิจัย.....	106
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
อภิปรายผล	111
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	115
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป.....	116
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก.....	123

ประวัติผู้เขียน.....	131
----------------------	-----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 เปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
ตาราง 2 แสดงการเฉลี่ยขนาดตัวอย่าง	43
ตาราง 3 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ	58
ตาราง 4 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษาสูงสุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	60
ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของผู้ตอบ แบบสอบถาม	62
ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	65
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน	65
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	66
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การ ลงทุน	67
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง	68
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การตัดสินใจลงทุน ชั้นประเมินทางเลือก	69
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การตัดสินใจลงทุน ชั้นตัดสินใจลงทุน 70	
ตาราง 13 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยง ชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test	72

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ	73
ตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้ Levene's Test.....	75
ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ.....	76
ตาราง 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3	77
ตาราง 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3	78
ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test.....	79
ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน ลงทุน จำแนกตามสถานภาพ.....	80
ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด โดยใช้การทดสอบ Levene's Test.....	82
ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	83
ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's Test	85
ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ	86

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3.....	87
ตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3.....	88
ตาราง 27 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง ชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ Levene's Test	90
ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ ใช้สถิติ Brown- Forsythe ในการทดสอบ.....	91
ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3.....	92
ตาราง 30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3.....	93
ตาราง 31 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง ชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ โดยใช้ Levene's Test	96
ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้ F-test ในการทดสอบ	97
ตาราง 33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)	98
ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Linear Regression.....	99

ตาราง 35 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression).....	100
ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Linear Regression.....	102
ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression).....	103
ตาราง 38 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	104
ตาราง 39 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	105
ตาราง 40 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านปัจจัยในการลงทุน.....	105

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 7

ภาพประกอบ 2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็น 5 ขั้นตอน 30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุของประชากรในวัยต่าง ๆ จากการสำรวจพบว่าในระหว่างปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2583 สัดส่วนของประชากรวัยเด็ก และวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่สัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังพบว่าประชากรไทยมีอายุยืนขึ้น โดยอายุเฉลี่ยของผู้หญิงอยู่ที่ 83 ปี และผู้ชายอยู่ที่ 80 ปี (มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุ, 2561) และในปี 2562 เป็นต้นไป ประเทศไทยจะมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าประชากรวัยเด็ก โดยจะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น ปีละประมาณ 1 ล้านคน การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้นได้ส่งผลกระทบหลายอย่าง ทั้งระบบแรงงานที่ส่งผลถึงระบบเศรษฐกิจในประเทศ ระบบหลักประกันและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ระบบสาธารณสุข ที่ต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี รวมไปถึงเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ตามมาหลังวัยเกษียณที่จะเป็นตัวบ่งชี้ไปยังฐานะทางการเงิน และสภาพความมั่นคงในครอบครัว แต่ที่น่าเป็นห่วงคือ ยังมีประชากรไทยก่อนวัยสูงอายุ กว่าร้อยละ 30 ที่ไม่ได้มีการตระหนักถึง และเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพในอนาคต โดยเฉพาะด้านสุขภาพ และความมั่นคงทางรายได้ (MGR Online, 2561)

จากการสำรวจประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่าร้อยละ 90 ของสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ยังต้องทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงชีพ หรือพึ่งพาลูกหลาน ร้อยละ 5 มีอายุยังไม่ถึง 65 ปี และมีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ที่มีอิสระทางการเงิน หมายถึง ไม่มีภาระหนี้สินหรือมีเงินพอใช้มากพอหลังเกษียณ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) กล่าวคือคนไทยตระหนักในเรื่องวางแผนเกษียณช้าเกินไป เพราะมีเพียงแค่ร้อยละ 38 ที่เคยวางแผนเพื่อการเกษียณ แล้วทำตามแผนได้ (พูลิยา ธีระธัญศิริกุล, 2556) นอกจากนั้นคือล้มเหลวในการวางแผนเกษียณ นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังมองว่าการวางแผนเกษียณเป็นเรื่องไกลตัว โดยหนุ่มสาววัยทำงานอายุ 20 ต้น ๆ ก็คงรู้สึกว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ และวัยกลางคนอายุประมาณ 30 ปี ขึ้นไปมักคิดว่าเรายังมีเวลาเหลืออีกหลายปีในการวางแผนเกษียณ จนมาถึงวัย 40 กว่า ๆ จึงเริ่มจริงจังในการวางแผนเพื่อความมั่นคง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเหลือเวลาในการวางแผนน้อยลง

หน่วยงานภาครัฐมองเห็นปัญหาในการวางแผนทางการเงินของบุคคล จึงส่งเสริมให้มีการออมเงินผ่านการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หรือ Retirement Mutual Fund (RMF)

ซึ่งเป็นการลงทุนในกองทุนรวมที่แตกต่างจากกองทุนรวมปกติทั่วไป มีวัตถุประสงค์หลักคือ ส่งเสริมการออมเงินอย่างสม่ำเสมอในระยะยาว เพื่อที่จะได้มีเงินก้อนสำหรับการดำรงชีพในวัยเกษียณ โดยมีการสนับสนุนสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีให้แก่ผู้ลงทุนเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน ทั้งนี้ ยังได้รับความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ให้การสนับสนุน โดยการให้ความรู้เรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อเกษียณ ผ่านการลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ รวมไปถึงลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพด้วย นอกจากนี้ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพยังเป็นอีกหนึ่งช่องทางให้แก่คนที่ไม่มีสวัสดิการเงินออม เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญราชการ ได้มีโอกาสลงทุน และเก็บออมอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ยังได้รับผลการตอบรับเฉพาะกลุ่มนักลงทุนที่ได้ประโยชน์ทางด้านภาษีเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มคนที่ตระหนักถึงการออมเงินเพื่อการเกษียณยังมีการลงทุนเป็นส่วนน้อย โดยประชาชนส่วนใหญ่มักออมเงินในรูปแบบเงินฝากมากกว่าการลงทุน เนื่องจากง่ายต่อการเก็บออม และมีสภาพคล่องสูง ทั้งยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ในกลุ่มคนที่ลงทุนในสินทรัพย์อื่นนอกเหนือจากเงินฝาก จะมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่แตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อทำกำไร เป็นรายได้ทางอ้อม หรือเก็งกำไร เป็นต้น ซึ่งจะมีการพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่กระทบกับการลงทุนไม่ว่าเป็น สภาพการเงินเพื่อ อัตราดอกเบี้ย รวมไปถึงสภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน เพราะเป็นส่วนหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานในการวิเคราะห์ก่อนการลงทุนของนักลงทุน และเป็นแนวทางในการเลือกรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมตามความต้องการ

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ลงทุน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน และปัจจัยในการลงทุน โดยพิจารณาจากแรงจูงใจ วัตถุประสงค์ในการลงทุน และสภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ที่เป็นตัวแปรในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากวิจัยในครั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง และวางแผนในการขยายฐานลูกค้าที่ตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินและสนใจการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ แรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ใช้ในการวางแผนการตลาด เพื่อขยายฐานลูกค้าที่จะมาลงทุนในกองทุนหรือผู้ที่สนใจจะลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
2. เป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับนักลงทุนหรือผู้ที่สนใจจะลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
3. เป็นประโยชน์และแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2555, 28) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 400 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีเลือกแบบมีขั้นตอน ดังนี้ โดยเริ่มจากขั้นที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามกลุ่มการปกครองทั้งหมด 6 กลุ่ม และทำการสุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 เขต รวม 6 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตปทุมวัน เขตจตุจักร เขตป้อมปราบ เขตคลองสาน และเขตบางขุนเทียน ขั้นที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ซึ่งจะทำให้การเจียขนาดตัวอย่าง 400 คน เพื่อให้ได้สัดส่วนครอบคลุมตามเขตที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงเลือกสถานที่ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งตามที่ได้สุ่มได้ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 4 วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ตามสถานที่ที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 - 3

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 21 - 30 ปี

1.2.2 31 - 40 ปี

1.2.3 41 - 50 ปี

1.2.4 51 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพ

1.3.1 โสด

1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.3.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด

1.4.1 ต่ำกว่า ปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่า ปริญญาตรี

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.5.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.5.2 20,001 – 40,000 บาท

1.5.3 40,001 – 60,000 บาท

1.5.4 60,001 บาทขึ้นไป

1.6 อาชีพ

1.6.1 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

1.6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.6.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

3. ปัจจัยในการลงทุน

3.1 ด้านแรงจูงใจ

3.2 ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน

3.3 ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง

ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **คนวัยทำงาน** หมายถึง คนทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไปที่มีอาชีพ รายได้ และมีการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

2. **กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ** (Retirement mutual fund) หรือกองทุนรวม RMF เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการออมเงินอย่างสม่ำเสมอในระยะยาว เพื่อจะได้มีเงินก้อนสำหรับการดำรงชีพในวัยเกษียณ หรือมีเงินจำนวนหนึ่งเอาไว้ใช้เมื่อถึงวัยที่ไม่ได้ทำงานแล้ว โดยผู้ลงทุนสามารถนำเงินมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาทต่อปี เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน

3. **ความรู้ ความเข้าใจ** หมายถึง การตีความหมายข้อมูลหรือข่าวสารที่ผู้ลงทุนทราบ และเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เช่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นกองทุนรวมประเภทส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาวไว้สำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุ

4. ปัจจัยในการลงทุน หมายถึง ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาในการลงทุนที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ประกอบด้วย

ด้านแรงจูงใจ หมายถึง ที่เป็นแรงกระตุ้นให้แก่นักลงทุน ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับคำแนะนำ รวมไปถึงความต้องการวางแผนทางการเงิน

ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน หมายถึง การตัดสินใจที่จะลงทุนโดยมีเป้าหมาย เช่น วางแผนเพื่อออมเงินไว้ใช้ยามเกษียณ เพื่อสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี เพื่อกระจายความเสี่ยงในการลงทุน รวมไปถึงการคาดหวังผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว

ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน ได้แก่ การปรับตัวลงของตลาดหุ้น การลงทุนเพราะป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในอนาคต การปรับตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเติบโต ความสงบเรียบร้อยที่มีผลมาจากรัฐบาลที่มีแนวโน้มที่มั่นคง ส่งผลให้แนวโน้มด้านเศรษฐกิจดีขึ้น รวมไปถึงการรับได้ความเชื่อถือจากนักลงทุนต่างประเทศ เพราะความมั่นคงการเมือง

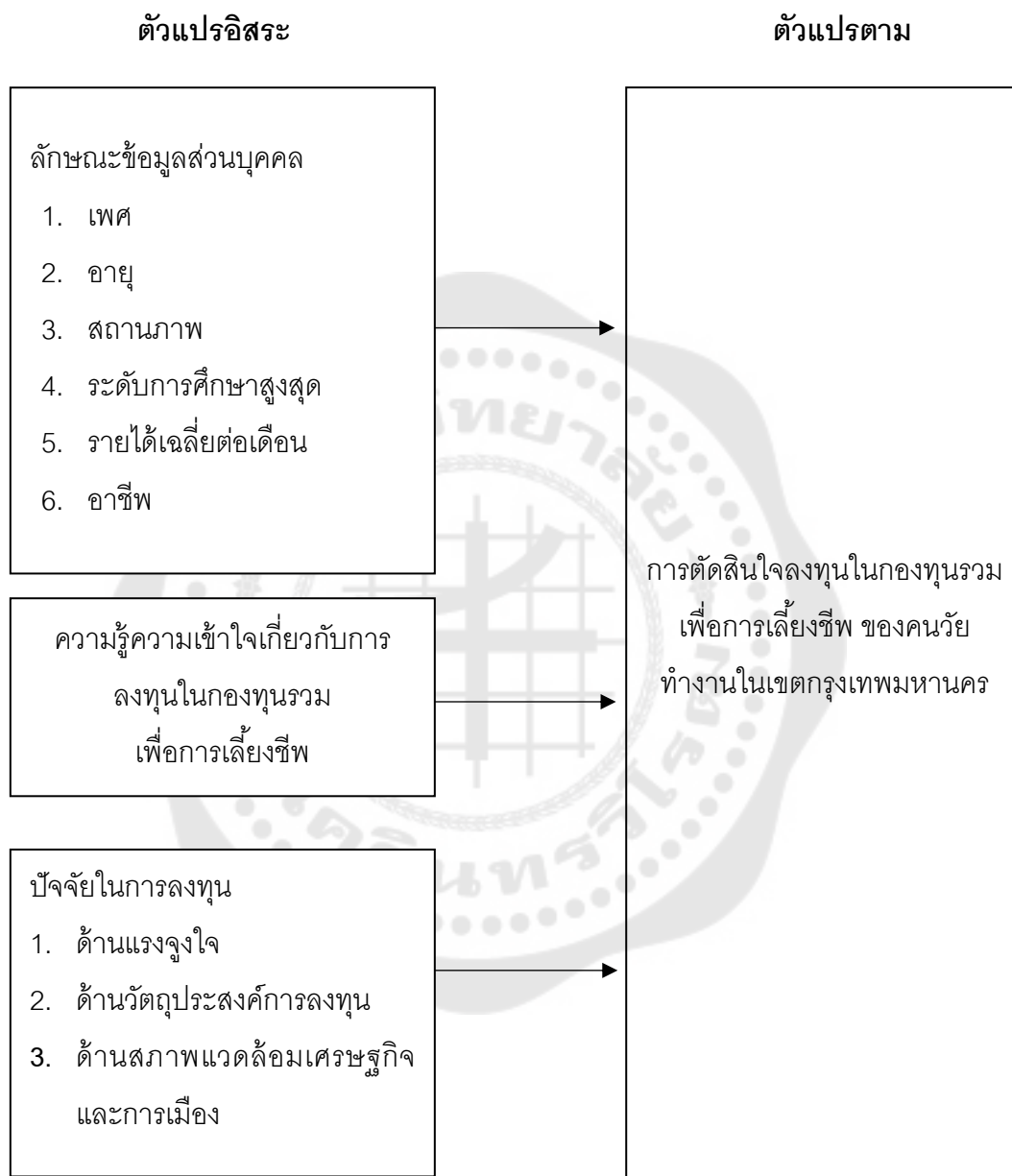
5. การตัดสินใจลงทุน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกของผู้ลงทุนที่แสดงออกผ่านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยในการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้กระบวนการตัดสินใจ 2 ชั้น ได้แก่

1. ขั้นการประเมินทางเลือก หมายถึง การศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ คนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด ก่อนการลงทุน การประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับความเสี่ยงของตนเอง และ ศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ

2. ขั้นตัดสินใจลงทุน หมายถึง การเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ การเลือกลงทุนโดยคำนึงผลตอบแทน การเลือกลงทุนกับ บลจ. ที่น่าเชื่อถือ หรือ ชื่อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ หรือซื้อผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน
3. ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจาก แนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
5. แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การลงทุน
6. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับการลงทุน
7. สรุปปัจจัยในการลงทุน
8. แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ
9. ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

กัลยา วานิชย์บัญชา (2550, 148 - 149)การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. อายุ (Age) บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความต้องการในสินค้าและบริการที่ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6 - 11 ปี, 12 - 19 ปี, 20 - 34 ปี, 35 - 49 ปี, 50 - 64 ปี, และ 65 ปีขึ้นไป ตัวอย่างเช่น กลุ่มวัยรุ่นจะชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และสินค้าประเภทแฟชั่น และกลุ่มผู้สูงอายุจะให้ความสนใจสินค้าและบริการด้านสุขภาพมากกว่า
2. วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคล ซึ่งการดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความต้องการ ทัศนคติ และค่านิยม ทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน โดยมีความสัมพันธ์กับสถานะภาพทางการเงินและความสนใจของแต่ละบุคคล
3. อาชีพ (Occupation) อาชีพที่ต่างกันของแต่ละบุคคลจะต้องการสินค้าและบริการที่ต่างกัน เช่น ลูกจ้างทั่วไปจะซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อค่าครองชีพ พนักงานบริษัทจะซื้อ

สินค้าในระดับราคาที่สูงขึ้นไปอีก ส่วนนักธุรกิจหรือผู้บริหารจะซื้อสินค้าที่เสริมบุคลิกของตนเอง เป็นต้น ดังนั้น นักการตลาดต้องทำการศึกษว่าสินค้าและบริการนั้นต้องการเลือกกลุ่มอาชีพใด เพื่อจะได้จัดเตรียมสินค้าให้เหมาะสมกับกลุ่มอาชีพนั้น

4. สถานภาพทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) หรือรายได้ (Income) จะมีผลต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ สถานภาพเหล่านี้ ประกอบด้วย รายได้ การออม อำนาจซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้จ่าย เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะมีผลต่ออำนาจในการซื้อ

5. การศึกษา (Education) ผู้มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า เนื่องจากระดับการศึกษาที่สูงมีผลต่อรายได้ที่สูงขึ้น ตามไปด้วยจึงมีแนวโน้มในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมากกว่าหรือมีทางเลือกมากกว่านั่นเอง

6. ค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต (Value and lifestyle) ค่านิยม หมายถึง ความคิดและความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรม ทัศนคติ และการตัดสินใจของบุคคล รูปแบบการดำรงชีวิต หมายถึง รูปแบบการดำรงชีวิตของบุคคล ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เขาทำ ที่เขาสนใจ และความเห็นของเขาหรือ AIOs โดยค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมย่อย ชน สังคม หรือกลุ่มอาชีพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และการใช้บริการ

ภาวณิ กาญจนภา (2554, 72-74) ตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ที่นิยมนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งส่วนตลาด มีดังต่อไปนี้

1. อายุ (Age) อายุถูกใช้เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์หลายชนิด เช่น เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็กต่าง ๆ หนังสือ อาหาร เป็นต้น บุคคลที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความชอบหรือสนใจในกิจกรรมที่ต่างกัน และสนใจในผลิตภัณฑ์ต่างประเภทกันไปในแต่ละช่วงอายุของบุคคล เช่น วัยเด็ก บุคคลอาจมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ประเภทขนม ลูกอม การดูหนัง ฟังเพลง โทรศัพท์ รายการสำหรับเด็ก และเน้นที่ความสนุกสนานมากกว่าจะเป็นสิ่งสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วัยรุ่น มีแนวโน้มที่จะมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ประเภทที่ให้ความบันเทิง และผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ต่าง ๆ เนื่องจาก ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง บุคคลกลุ่มวัยรุ่นนี้น่าจะเป็นตลาดที่ดีสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทเกมส์คอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ เสื้อผ้า แฟชั่น สื่อประเภทโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ วิทยุ หรืออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ วัยรุ่นตอนปลายถึงวัยกลางคน คนกลุ่มนี้มีรายได้เป็นของตนเอง การตลาดที่ดีสำหรับวัยนี้ คือผลิตภัณฑ์ที่มีราคาปานกลางถึงสูง ผลิตภัณฑ์ประเภทที่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลของการใช้ที่ชะลอการเข้าสู่วัยกลางคนของตนเอง เช่น เครื่องสำอางที่มี

เป้าหมายที่สตรีวัยกลางคน รยยนต์ เฟอริเจอร์ บ้าน โทรศัพท์มือถือ สื่อที่จะใช้ในการเข้าถึงจะเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ โทรศัพท์ต่าง ๆ และสุดท้ายวัยเกษียณอายุหรือวัยชรา คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้ไม่มากนัก นิยมเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในยามจำเป็น การตลาดที่ดีสำหรับวัยนี้จะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทการท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ที่เสริมสร้างความแข็งแรงของสุขภาพ เช่น สถานที่ออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของสุขภาพต่าง ๆ สื่อประเภทที่เข้าถึงกลุ่มบุคคลในวัยนี้จะเป็นพวกวิทยุหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ แต่การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ต้องอาศัยความระมัดระวังไม่ให้เป็นการสร้างความแบ่งแยกของช่วงอายุว่ากำลังเข้าสู่วัยชรา หรือวัยเกษียณอายุอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการต่อต้านการรับรู้ และการเลือกซื้อจากกลุ่มดังกล่าว

2. เพศ (Sex) บุคคลที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มที่จะมีความชอบหรือความสนใจแตกต่างกัน เช่น บุรุษอาจจะมีแนวโน้มที่จะสนใจผลิตภัณฑ์ประเภทกีฬา ขณะที่สตรีอาจสนใจผลิตภัณฑ์ประเภทความงามต่าง ๆ จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการ และกิจกรรมของแต่ละเพศดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์บางชนิดที่มีการแบ่งเพศของสินค้า เช่น น้ำหอม หรือเครื่องสำอาง โดยจะมีการทำกลิ่นให้แตกต่างกันระหว่างน้ำหอมที่ใช้กับสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ประเภทของสื่อที่บุคคลในแต่ละเพศสนใจก็จะแตกต่างกันไป บุรุษมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจในนิตยสารที่เกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ บ้าน เฟอริเจอร์ หรือนิตยสารของผู้ชาย ในขณะที่สตรีมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจในนิตยสารเพื่อความงาม หรือนิตยสารสำหรับผู้หญิง

3. เชื้อชาติ (Nationality) สามารถนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งส่วนตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท เช่น เสื้อผ้า อาหาร เครื่องประดับ เป็นต้น บุคคลที่มีเชื้อชาติเดียวกันจะมีวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ความเชื่อที่เหมือนกัน ซึ่งมีผลต่อการเลือกชนิด และคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่เลือกซื้อ

4. รายได้ (Income) จัดเป็นตัวแปรที่นักการตลาดนิยมใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งส่วนตลาด เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สะท้อนถึงอำนาจในการซื้อสินค้าของผู้บริโภค นอกจากนี้รายไดียังมีผลต่อชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ ผู้บริโภคที่มีรายได้สูงมีความสนใจในสินค้าฟุ่มเฟือย และมีคุณภาพดีมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำ

5. วงจรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle) แต่ละขั้นตอนของวงจรชีวิตครอบครัว จะมีส่วนในการกำหนดว่าบุคคลใดทำหน้าที่ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ชนิด และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่บุคคลสนใจ และทำการเลือกซื้อ บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เช่น ครอบครัวเริ่มต้นแต่งงานจะมีบุตร ผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกในครอบครัวสนใจอาจเป็น

ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก ของเล่นสำหรับเด็ก สามีและภรรยา มีการตัดสินใจซื้อร่วมกันชนิดของผลิตภัณฑ์ที่สนใจอาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาสูง เช่น รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น ส่วนครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวชราภาพแล้วอาจสนใจผลิตภัณฑ์ที่มีราคาไม่แพงนัก และส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพหรือการท่องเที่ยว

6. ตัวแปรอื่น ๆ นักการตลาดสามารถเลือกใช้ตัวแปรอื่น ๆ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการแบ่งส่วนตลาด เช่น การศึกษา อาชีพ หรือการใช้ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ตัวแปรด้านภูมิศาสตร์ และตัวแปรวิถีด้านการดำเนินชีวิตที่เรียกว่า Geodemographic Segmentation

ซูว์พร สีสันทิ (2553, 13 อ้างถึง Defleur M.L. 1996) ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory) ได้เสนอหลักการ ดังนี้

1. มนุษย์เรามีความแตกต่างอย่างมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาบุคคล
2. ความแตกต่างนี้ ส่วนมากมาจากการลักษณะที่แตกต่างทางชีวภาพ หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคลแต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากการแตกต่างด้านการเรียนรู้
3. มนุษย์ซึ่งถูกเลี้ยงดูมาภายใต้สถานการณ์ต่างกัน จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป
4. การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อถือที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์ของ ภาวิณี กาญจนภา (2554, 72-74) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรด้านลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของงานวิจัยนี้ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ โดยแต่ละบุคคลจะมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แตกต่างกันไป ตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2550, 138) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง ข่าวสารที่เก็บไว้ในความทรงจำ ส่วนหนึ่งของข่าวสารทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้บริโภคในตลาดเรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer knowledge) ซึ่งอาจจะศึกษาได้โดยการตอบคำถามดังนี้ คือ ผู้บริโภคจะรู้อะไร ความรู้จัดระเบียบอยู่ในความทรงจำในรูปแบบใดและจะวัดความรู้ได้อย่างไร

เสรี วงษ์มณฑา (2542, 95) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า (Knowledge) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการรับความรู้จากผู้อื่น มีบุคคลอื่นมาบอก หรือสอน เช่น นักเรียนได้รับการเรียนรู้จากครู

สำนักงาน ก.พ.ร.และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2551, อ้างถึง Hideo Yamazaki 2548) ให้ความหมายของความรู้ เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้อื่น จนเกิดเป็นความเข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุป และตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงเวลา

ไพศาล หวังพานิช (2526, 105) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อจับใจความ อธิบายเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราวความคิดเห็น ข้อเท็จจริงต่าง ๆ และสามารถอธิบายเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกันกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถตีความ แปลความหมาย ขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

บลูมและคณะ (สกุศลยา มงคลสถกานต์, 2561, 15 อ้างอิงจาก Bloom; & other.1971) กล่าวว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการที่คนขยายความรู้ความจำเป็นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แยกเป็น 3 ขั้นที่สำคัญ คือ การแปลความหมายของคำ ข้อความ สัญลักษณ์ในแง่มุมใหม่ตามเนื้อเรื่องและหลักวิชาการนั้น ๆ การตีความโดยเอาความหมายจากการแปลทั้งหมดมารวมกันแล้วสรุป หรือขยายความนั้นตามแนวใหม่ และทัศนะใหม่ มุมมองใหม่ เพื่อให้กว้างไกลไปจากข้อเท็จจริง โดยจะต้องให้ข้อมูลหรือแนวโน้มอย่างเพียงพอ

พฤติกรรมด้านความรู้หรือความสามารถทางด้านสติปัญญา แบ่งออกเป็น 6 ระดับ เรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้ - ความจำ (Knowledge or Recall) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะ ๆ เช่น ความรู้คำศัพท์เฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริงบางอย่างเป็นความรู้ในเรื่องวิธีการจัดกระทำเฉพาะเรื่อง และเป็นความรู้ในเรื่องที่เป็นสากล และนามธรรมในสาขาต่าง ๆ เช่น ความรู้ในเรื่องกฎ ทฤษฎี โครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension or Understanding) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง 3 แบบ คือ

- 2.1 การแปล (Translation)

- 2.2 การตีความหมาย (Interpretation)

2.3 การขยายความสรุปความ (Extrapolation)

3. การนำไปปรับใช้ (Application) ได้แก่ เป็นความสามารถในการนำความรู้ (knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ความสามารถแยกสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างมีความหมาย และเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์มี 3 ความหมาย คือ

- 4.1 การวิเคราะห์ให้ได้หน่วยย่อย
- 4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาความสัมพันธ์
- 4.3 การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การแก้ปัญหาได้ การสังเคราะห์มี 3 ประเภท คือ

- 5.1 สังเคราะห์ให้ได้ผลเฉพาะเรื่อง
- 5.2 สังเคราะห์ให้ได้แผนงานหรือแผนปฏิบัติการ
- 5.3 สังเคราะห์ให้ได้ระดับนามธรรมที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluations) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้องจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

- 6.1 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายใน
- 6.2 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายนอก

โพลานยี และ โนนากะ (บุญดี บุญญากิจ และคณะ, 2549, 16 อ้างอิง Michael Polanyi และ Ikujiro Nonaka) ได้จำแนกความรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่อยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวของแต่ละบุคคล เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ หรือพรสวรรค์ต่าง ๆ ซึ่งสื่อสารหรือถ่ายทอดในรูปของตัวเลข สูตร หรือลายลักษณ์อักษร ความรู้ชนิดนี้พัฒนาและแบ่งปันกันได้ และเป็นความรู้ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

2. ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถรวบรวม และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น หนังสือ คู่มือ เอกสาร และรายงานต่าง ๆ ซึ่งทำให้คนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้และแสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริง และเป็นความรู้ในเรื่องที่เป็นสากลและนามธรรม โดยความรู้จะถูกจัดระเบียบ อยู่ในความทรงจำ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ เพื่อเกิดการตัดสินใจตามปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป และความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกโดยการตีความจากความรู้ที่มีว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความได้ สรุปใจความได้ และสามารถรวบรวมเพื่อสื่อสารออกไปได้

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุน

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (2560, 3) ได้ให้ความหมายการลงทุนไว้ว่า คำว่า การลงทุนในความหมายแบบกว้าง หมายถึง การจ่ายเงินเพื่อซื้อสินทรัพย์ เช่น สินทรัพย์ทางการเงิน โดยหวังว่าสินทรัพย์นั้นจะมีค่าสูงขึ้น และหรือเพื่อผูกพัน การได้มาซึ่งกระแสรายได้จากการถือครองสินทรัพย์นั้น

ลักษมี กรลิตไพศาล (2558, 10) ได้ให้นิยามว่า การลงทุนคือการใช้จ่ายเงินสดในปัจจุบัน โดยมุ่งหวังจะได้รับผลตอบแทนจากการใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับนั้นจะชดเชยระยะเวลา อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า

ศิริดา นวลประดิษฐ์ (2560, 11) ได้ให้นิยามว่า การลงทุน จึงเป็นลักษณะของการนำเอาทรัพย์สินรวมถึงเงินสดที่บุคคลนั้นถืออยู่หรือเก็บสะสมไว้ไปดำเนินการ เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม หรือให้ได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาในช่วงเวลานั้น ๆ ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัด หรือความเสี่ยงที่บุคคลนั้นจะยอมรับได้ จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า การลงทุน หมายถึง การซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน โดยมีผลตอบแทน (Returns) จากการลงทุนที่มาควบคู่กับความเสี่ยง (Risk)

กฤษฎา เสกตระกูล (2556) ได้กล่าวถึง สินทรัพย์ที่ลงทุนได้นั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ สินทรัพย์ที่จับต้องได้ (Real Assets) ซึ่งแบ่งได้เป็น อสังหาริมทรัพย์ (สินทรัพย์ที่เคลื่อนย้ายไม่ได้) และสังหาริมทรัพย์ (สินทรัพย์เคลื่อนย้ายได้) อีกประเภทหนึ่ง คือ สินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้หรือสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Assets) ซึ่งแบ่งได้เป็น สินทรัพย์ทางการเงินใน

ตลาดเงิน (อายุของสินทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี) และสินทรัพย์ทางการเงินในตลาดทุน (อายุของสินทรัพย์มากกว่า 1 ปี)

อธิวัฒน์ โตสันติกุล (2556, 15-16) ประเภทของการลงทุนแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ สภาพคล่องสูง เนื่องจากผู้ฝากเงินจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนตามอัตราที่ธนาคารกำหนดไว้แบบแน่นอนตามระยะเวลาที่ฝากเงิน และมีสถาบันคุ้มครองเงินฝากคอยดูแลและป้องกันความเสี่ยงให้แก่ผู้ฝาก เป็นการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนประเภทอื่น

2. การลงทุนในตราสารทุน เป็นตราสารที่กิจการออกให้แก่ผู้ถือ (Holder) เพื่อระดมเงินทุนไปใช้ในกิจการ โดยผู้ถือตราสารทุนจะมีฐานะเป็น “เจ้าของกิจการ” รวมทั้งมีส่วนได้เสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของกิจการ และมีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล (Dividend) ตราสารทุนมีหลายประเภท ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิ หรือวอแรนท์ หน่วยลงทุน ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิง

3. การลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทางการเงินที่ผู้ถือ (ผู้ลงทุน) มีสถานะเป็นเจ้าหนี้ และผู้ออกมีสถานะเป็นลูกหนี้ โดยเจ้าหนี้จะได้รับผลตอบแทนในรูปของ “ดอกเบี้ย” อย่างสม่ำเสมอตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ และได้รับ “เงินต้น” คืนเมื่อครบกำหนดอายุ ตัวอย่างตราสารหนี้ที่พบเห็นทั่วไป เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล และหุ้นกู้เอกชน

4. การลงทุนในกองทุนรวม เป็นการลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยการระดมเงินลงทุนจากนักลงทุนโดยการขายหน่วยลงทุน และนำเงินที่ได้รับไปลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ตามนโยบายของแต่ละกองทุน โดยการลงทุนในกองทุนรวมนั้นมีการลงทุนในตราสารทางการเงินหรืออสังหาริมทรัพย์หลากหลายรูปแบบ ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนในกองทุนได้ตามหลากหลาย ตามระดับความเสี่ยง ระยะเวลา และผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยการลงทุนจะมีผู้จัดการกองทุนที่เป็นมืออาชีพ เป็นตัวแทนในการลงทุน เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่ออกเอย แล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้กับผู้ลงทุนแต่ละรายตามสัดส่วนที่ลงทุน

5. การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเช่น ที่ดิน บ้าน คอนโด โดยการซื้อเพื่อเก็งกำไรทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว การปล่อยเช่าพื้นที่ รวมถึงการสร้างสินทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าในระยะสั้นและระยะยาว

6. การลงทุนในสินทรัพย์หรูหรา เช่น เพชร ทอง ของสะสมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ แต่มูลค่าของสินทรัพย์นั้นขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทาน เป็นลักษณะของการเก็งกำไร

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2548) ได้อธิบาย เรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุนไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี กล้าลงทุนและจะยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าผู้ลงทุนที่อายุมากกว่า 40 ปี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบภายในครอบครัว เป็นต้น ซึ่งบุคคลแต่ละช่วงวัยจะมีแรงจูงใจในการเลือกลงทุนแตกต่างกันไป ตามสถานะการและวัตถุประสงค์

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและหลักทรัพย์ ให้รายได้แน่นอนแก่เขา ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพ มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ เขายอมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความ จำเป็นต้องใช้รายได้ที่รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยยอมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ผู้ลงทุน บางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง อย่างเช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด และความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไว้แล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน เช่น ความจำเป็นทางการเงิน ความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่แน่นอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อ

การศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น โดยรวมแล้วเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนมักจะมีเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนไว้ว่า พยายามลงทุนในหลักทรัพย์ที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้ความพอใจแก่เขามากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้น ๆ

กนกวรรณ ศรีนวล (2558, 19) ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้น เพื่อเน้นรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลักในส่วนของกำไรจากการขายหุ้นก็ยอมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้น มีค่าน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนักลงทุน มี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะ Conservative คือ การเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินทุนเป็นสำคัญ มีรายได้พอสมควรแต่มีเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนในระยะยาว แต่ถ้ามีจังหวะดีราคาหุ้นจะสูงขึ้น ผู้ลงทุนอาจนำออกขายทำกำไรได้ และลักษณะ Enterprising คือการลงทุนในลักษณะที่ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น ซื้อ - ขายหุ้นบ่อยครั้ง โดยจะตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงย และได้รายได้รวม (เงินปันผล + กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร ผู้เล่นหุ้นจะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญในการตัดสินใจที่ฉับไว และอาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นหลัก

จิรพันธ์ สังข์แก้ว (2547, 14) ได้อธิบายว่า ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับจาก ระดับความเสี่ยง และระยะเวลาในการลงทุน การเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่าการเก็งกำไร และนักเก็งกำไรถือสินทรัพย์เพื่อเก็งกำไรจะถือสั้นกว่านักลงทุน โดยวัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. การเพิ่มค่าของเงินทุน (Capital Appreciation) คือ ต้องการให้หลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้มีมูลค่าเพิ่มพูนขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ลงทุน โดยการเพิ่มค่านั้นจะมาจากกำไรจากการลงทุนเป็นสำคัญ หลักทรัพย์ที่ลงทุนจึงมักมีความเสี่ยงสูง แต่ก็ม้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังสูงเช่นกัน โดยหลักทรัพย์เหล่านี้มักไม่จ่ายเงินปันผล เพราะต้องเก็บเงินทุนเอาไว้ใน

การลงทุนเพื่อขยายกิจการ ส่วนหลักทรัพย์เหล่านี้ ได้แก่ หุ้นทุนของกิจการที่ก่อตั้งใหม่ที่เพิ่มเริ่มดำเนินการ หรือกิจการขนาดเล็กที่กำลังขยายตัว

2. รายได้ประจำ (Current Income) นักลงทุนที่ต้องการได้รับรายได้เป็นประจำจากการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ ฉะนั้น หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจะได้แก่ หุ้นทุนของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง มีกำไรในการประกอบการ สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอ หรือตราสารหนี้ ได้แก่ หุ้นกู้ตัวเงิน พันธบัตรที่มีดอกเบี้ยที่ตราไว้ ผู้ที่เกษียณอายุงานแล้วจะต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และให้รายได้ประจำ มักนิยมใช้กลยุทธ์การลงทุนประเภทนี้

3. การปกป้องเงินทุน (Capital Protection) นักลงทุนต้องการให้เงินลงทุนของตนมีความมั่นคง ไม่ลดหรือเสียหายไป อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดทุนหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินที่ลงทุน จึงมีความเสี่ยงต่ำ ระยะเวลาทุนจึงค่อนข้างสั้น เพราะจะทำให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ได้ดีกว่า

4. ผลตอบแทนรวม (Total Return) นักลงทุนประสงค์ให้ความเสี่ยง และผลตอบแทนในการลงทุนมีความเหมาะสม กล่าวคือ ไม่โน้มเอียงไปในเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง โดยเฉพาะ แต่เป็นการผสมผสานระหว่าง 3 เป้าหมายข้างต้นอย่างเหมาะสม เพื่อผลตอบแทนที่ดีกว่าในทุกสถานการณ์การลงทุน ไม่ว่าจะเป็นช่วงตลาดหุ้นร้อนแรง (Bullish Market) หรือซบเซา (Bearish Market)

วัตถุประสงค์ในการลงทุนเหล่านี้จะต้องนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้ลงทุนในเรื่องการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนตลอดจนช่วงเวลาที่สอดคล้องกับแผนการลงทุนของลูกค้านักลงทุน

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) (2558) ได้ให้แนวคิดการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยงจากการลงทุน และมูลค่าของหลักทรัพย์ ซึ่งปัจจัยพื้นฐานดังกล่าว ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านภาวะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน โดยให้คำนิยามว่า

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) จะเป็นการวิเคราะห์ และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้น ยังรวมไปถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle)

และดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ และนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์ มากน้อยเพียงใด

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) จะเป็นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุน หรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

3. การวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) เป็นขั้นสุดท้ายของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยจะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เช่น ประสิทธิภาพ และความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ขีดความสามารถด้านการตลาด ด้านการผลิต / การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ฯลฯ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคต

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุน ผู้วิจัยได้เลือกทำการสรุปปัจจัยในการลงทุนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง เป็นตัวแปรอิสระ ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และนำข้อมูลมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

เสรี วงษ์มณฑา (2542, 54) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค การจูงใจ (Motivation) หรือ สิ่งจูงใจ (Motives) หมายถึง พลังแรงกระตุ้น (Drive) ภายในของแต่ละบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลเกิดการปฏิบัติ

โลเวลล์ (อ้างถึงใน IM2, 2559) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ”

ไมเคิล คอมแจน (Domjan, 1) อธิบายว่า “การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจูงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ”

แฮนสัน (Hanson, Mark E., 1996: 195) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “สภาพภายในที่กระตุ้นให้มีการกระทำ หรือการเคลื่อนที่ โดยมีช่องทางและพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย”

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2560, 15) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ เอง

มาสโลว์ (อ้างถึงในศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2560, 150) ทฤษฎีการจูงใจของ (Maslow's hierarchy of needs theory) มีข้อสมมติฐาน คือ มนุษย์มีความต้องการหลายประการและเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการแต่ละประเภทมีความสำคัญแตกต่างกัน มนุษย์จึงสามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการได้ โดยบุคคลจะแสวงหาความต้องการที่สำคัญที่สุดหรือสำคัญมากกว่าก่อน เมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลจะมีความต้องการในขั้นอื่นต่อไป ตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดประเภทความต้องการตามความสำคัญออกเป็น 5 ระดับ จากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ รวมถึงความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต เป็นต้น

3. ความต้องการความรักและการยอมรับ หรือความต้องการทางสังคม (Affiliation or Acceptance needs) ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ ความต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความพอใจส่วนบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

นิโบล ตรีนเฮนจิต (2553, 41) ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ได้เขียนเป็นขั้น ๆ นั้น เพราะมาสโลว์ได้วางหลักการของเขาเอาไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์มีความเป็นพื้นฐานไม่เท่ากัน บางอย่างมีความเป็นพื้นฐานมากกว่า และความความต้องการที่ต้องได้รับการตอบสนองก่อนมีความสำคัญมากกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ ในกรณีที่ทรัพยากรจำกัด แต่ในเวลาที่ไม่ใช่ข้อจำกัด ความต้องการในระดับสูงก็จะได้รับการตอบสนอง และมีความสำคัญมากกว่าขึ้นไปเรื่อย ๆ โดยแรงจูงใจมี 2 ลักษณะ ดังนี้

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะ เป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น ลูกจ้างที่เห็นองค์กรคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัวเขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์กร เป็นต้น

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

ทฤษฎีการจูงใจของ แม็คเคลลแลนด์ (McClelland) ได้ยึดถือความเชื่อว่าความต้องการของคนที่จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) บุคคลที่มีความต้องการทางอำนาจสูงจะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพล อยากมีอำนาจบารมีเพื่อควบคุมผู้อื่นหรือเหนือกว่าผู้อื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยปริมาณเงินจำนวนมาก เพื่อที่จะได้มีบทบาทในการบริหารกิจการของบริษัท

2. ความต้องการผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มากกว่าต้องการเพื่อความสำเร็จ

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) บุคคลที่อยากมีความสำเร็จสูงและกลัวล้มเหลว จะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ถ้าไม่ดีพอจะทบทวนและแก้ปัญหาให้ดีขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำ หรือดิ้นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่เพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา เช่น ลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติ คือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ คือ พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีหรือผลประโยชน์ตอบแทน โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดของมาสโลว์ ด้านแรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยและมั่นคงมาปรับใช้ในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ในแง่ของการวางแผนทางการเงิน เพื่อเป็นการปกป้องตนเองในด้านการเงิน เพื่อความมั่นคงในอนาคต และแรงจูงใจภายใน ที่เกิดจากความคิด และความสนใจในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การลงทุน

ภทรพล วิบูลย์กิจสกุล (2558, 14) วัตถุประสงค์ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ การเพิ่มค่าของเงินลงทุน การสร้างรายได้ประจำ การปกป้องเงินทุน และเพื่อสร้างผลตอบแทนให้เกิดความสมดุล

ลักษมี กรลิขิตไพศาล (2558, 10-11) จุดมุ่งหมายในการลงทุนของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป ซึ่งวัตถุประสงค์ในการลงทุนอาจแบ่งได้ตามความต้องการ และสภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน (ศคง) ธนาคารแห่งประเทศไทย (2560) กล่าวว่าเมื่อผู้ลงทุนได้เตรียมเงินสำหรับการลงทุนไว้แล้ว ก่อนการตัดสินใจลงทุนใด ๆ ผู้ลงทุนต้องประเมินความเสี่ยงและถามความต้องการของตนเองก่อน เพื่อให้ทราบและใช้เป็นแนวทางในการลงทุน รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์เพื่อการลงทุน ที่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง โดยวัตถุประสงค์ในการลงทุนแบ่งได้ ดังนี้

1. เพื่อความปลอดภัยของเงินทุน การคำนึงถึงความปลอดภัยในการลงทุน เป็นการรักษาสินทรัพย์ไว้ก่อนเสมอ รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงที่ทำให้สินทรัพย์ลดลง อันเป็นผลมาจากการเกิดสภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้น การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการกำหนดเงินต้นจำนวนแน่นอน

ได้แก่ การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคง และกำลังขยายตัว หุ้นบุริมสิทธิของบริษัทที่มีมั่นคงทางการเงินและมีกำหนดเวลาไถ่ถอน เป็นต้น

2. เพื่อความมั่งคั่งของเงินทุน ผู้ลงทุนมักลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับอย่างสม่ำเสมอ นั้น สามารถเพิ่มมูลค่าของเงินทุนได้โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความมั่งคั่งของเงินทุนนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุน กล่าวคือ จะช่วยปรับฐานของเงินลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น ช่วยป้องกันเงินทุนจากเงินเฟ้อ และทำให้มีสภาพคล่องในการจัดการเพิ่มขึ้น

3. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงย่อมสื่อถึงความสามารถในการหากำไรของหลักทรัพย์ที่ลดลง เช่น ทองคำ จัดได้ว่าเป็นการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูงในการเปลี่ยนสภาพมาเป็นเงินสด รวมไปถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้อย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการประกอบ

4. เพื่อกระจายความเสี่ยง การกระจายเงินลงทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น อาจมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

(1) การลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอน กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้ และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

(2) ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างผสมกันไป และ

(3) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางลักษณะของธุรกิจ สภาพทางภูมิศาสตร์ หรือโครงสร้างการถือหุ้น เป็นต้น

5. วัตถุประสงค์ทางภาษี การจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่คุณลงทุนต้องให้ความสนใจ ผู้ลงทุนจะคำนึงว่าทำอะไรจึงจะรักษารายได้ และทำกำไรจากการขายหลักทรัพย์ให้ได้มากที่สุด ในขณะที่การจ่ายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมิน ทำให้ผู้มีรายได้มากย่อมเสียภาษีมากตามไปด้วย ผู้ลงทุนอาจบริหารจัดการโดยการเลือกลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล แต่จะได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต (ศิริดา นวลประดิษฐ์, 2560)

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การลงทุน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การลงทุนหมายถึง การนำสินทรัพย์ที่มีมาต่อยอดเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่มากขึ้นบนพื้นฐานของความเสี่ยงในการลงทุนที่ยอมรับได้ของแต่ละบุคคล การตัดสินใจนำเงินมาลงทุนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่คาดหวังและตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองกับการลงทุน

Kotler Philip กล่าวว่า สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่เป็นปัจจัยภายนอก ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ประกอบด้วย เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรม (อิทธิวัฒน์ ไตสันติกุล, 2556, 32)

วิกรม เกษมวุฒิ (2548, 61) กล่าวถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อนักลงทุนว่าภาวะเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด โดยปกติแล้วตลาดหุ้นจะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มเป็นอย่างไรในอนาคต จากการสำรวจวงจรเศรษฐกิจ และตลาดหุ้นในต่างประเทศ พบว่า ตลาดหุ้นจะแสดงให้เห็นถึงสภาวะเศรษฐกิจล่วงหน้า 6 เดือน นั่นคือ ถ้าเราเห็นดัชนีตลาดหุ้นพุ่งขึ้นพรวดในวันนี้ อีก 6 เดือนข้างหน้าเราจะเห็นประกอบกิจการของกิจการต่าง ๆ สวยงามอย่างที่คาดไว้

มานะ เงินศรีสุข (2561, 137) กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors) หมายถึง ปัจจัยที่มีการขับเคลื่อนภายนอกจากสภาพเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุน ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) (2558) ผู้ลงทุนควรคำนึงถึงการวิเคราะห์การลงทุนในหลักทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) ได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงินหมายความว่า ธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน อัตราดอกเบี้ยจะขยับตัวสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากสภาพคล่องทางการเงินมีมาก อัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมขยายตัว ธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้ผลดีตามไปด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือค่าเงิน ปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จะเกิดขึ้นเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ หากค่าของเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทย

ซึ่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ และมีภาระหนี้สินต่างประเทศค่อนข้างมาก ค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงจะส่งผลในทางลบแก่ธุรกิจ

4. การผลิต ซึ่งภาพโดยกว้างอาจหมายรวมไปถึงตลาดการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันคือตลาดต่างประเทศ หากอุตสาหกรรมภาคการผลิตและบริการของเราสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ตรงตามความต้องการของประเทศคู่ค้าได้ ทั้งยังมีราคาและคุณภาพเหมาะสม หรือดีกว่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ได้รับการสนับสนุนที่เข้มแข็งจากภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้ก็จะส่งผลให้สามารถจำหน่ายสินค้าหรือบริการได้ดีขึ้น นำเงินตราจากต่างประเทศเข้ามาเสริมสร้างสภาพคล่องได้มากขึ้น และกำลังซื้อของประชาชนที่มีมากขึ้น จะกระจายผลดีไปยังกิจการอื่น ๆ ภายในประเทศได้

5. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดี ความต้องการสินค้านำเข้ามีมากขึ้น ส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้านำเข้าและบริการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศลดน้อยลง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

6. ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าได้อย่างรวดเร็ว และรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการเมืองในประเทศ เนื่องจากรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดอัตราภาษี การส่งเสริมการลงทุน การหาตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

7. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปัจจัยจากธรรมชาติ อันได้แก่ ฝนแล้ง น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรือภัยพิบัติต่าง ๆ รวมทั้งความไม่สงบภายในประเทศ หรือบริเวณชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาวะทางเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ

8. ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ หรือตัวหลักทรัพย์ เช่น การเกิดข่าวลือการเก็งกำไรที่มากเกินไปจนปัจจัยพื้นฐานรองรับไม่ไหว กฎระเบียบที่เข้มงวดหรือหย่อนยานจนเกินไป อัตราดอกเบี้ย (Margin) และดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อนักลงทุน เหล่านี้คือปัจจัยทางลบของตลาด ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวหลักทรัพย์ เช่น ผลกำไร ฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียน การประกาศเพิ่มทุน การประกาศจ่ายเงินปันผล หรือแม้แต่ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียน ก็อาจส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ได้ทั้งสิ้น

มานะ เงินศรีสุข (2561, 137) ปัจจัยทางสังคมและการเมือง (Social and Politic Factor) หมายถึง ปัจจัยทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ ความเชื่อและค่านิยม

ส่วนปัจจัยทางการเมืองที่ส่งผลต่อการลงทุน ได้แก่ เสถียรภาพทางการเมือง และการเปิดเสรีทางการค้า

วิกกรม เกษมวุฒิ (2548, 41) กล่าวว่า การเมือง หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันหรือแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม การปกครองหมายถึง การบริหารการวางระเบียบ กฎเกณฑ์ สำหรับสังคมรูปแบบการปกครองที่ให้อำนาจอธิปไตย เป็นของประชาชนทั้งหมด โดยมีจุดมุ่งหมายในการปกครองเป็นไปเพื่อประชาชน เรียกว่า ประชาธิปไตย (Democracy) การวิเคราะห์ถึงภาวะการเมืองในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อดูว่าการเปลี่ยนแปลงจะเป็นปัจจัยเกื้อกูล หรือปฏิบัติต่อประชาชนและธุรกิจ ผลการวิเคราะห์จะทำให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินได้ว่า จะมีผลต่อผู้ลงทุนอย่างไรบ้าง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองกับการลงทุน สรุปได้ว่า ภาพรวมทางเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ และทำให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด และการวิเคราะห์ถึงภาวะการเมืองนั้นผู้ลงทุนจะสามารถทำให้วิเคราะห์ได้ว่าจะจะเป็นผลดีหรือผลเสียต่อธุรกิจใด และมีแนวโน้มอย่างไร ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองมาเป็นตัวแปรที่ใช้การศึกษา เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพิจารณาการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปปัจจัยในการลงทุน

ผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยในการลงทุนที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจตามแนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุนตามแนวคิดของเพทรี ชุมทรัพย์ และด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมืองตามแนวคิดของ วิกกรม เกษมวุฒิ และศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) เป็นตัวแปรอิสระ ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยสรุปได้ ดังนี้

ด้านแรงจูงใจ

การจูงใจ เป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า โดยจงใจให้กระทำ หรือ ตั้มนรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ในด้านความปลอดภัยและมั่นคงของทรัพย์สิน ซึ่งการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพื่อเป็นการปกป้องตนเองในด้านการเงิน เพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ตามที่ นิโบล ตรีเสนห์จิต (2553, 41) ได้กล่าวไว้ว่า ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ได้เขียนเป็นขั้น ๆ นั้น เพราะมาสโลว์

ได้วางหลักการของเขาเอาไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์มีความเป็นพื้นฐานไม่เท่ากัน บางอย่างมีความเป็นพื้นฐานมากกว่า และความต้องการที่ต้องได้รับการตอบสนองก่อนมีความสำคัญมากกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ ในกรณีที่มีทรัพยากรจำกัด แต่ในเวลาที่ไม่ใช่ข้อจำกัดความต้องการในระดับสูงก็จะได้รับการตอบสนอง และมีความสำคัญมากกว่าขึ้น ไปเรื่อย ๆ และภัทรพล วิบูลย์กิจสกุล (2558, 16) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจของมาสโลว์นั้น สรุปได้ว่า ความต้องการพื้นฐาน การวิเคราะห์ด้านจิตวิทยา ส่งผลต่อความต้องการของนักลงทุน ทั้งนี้ นักลงทุนแต่ละบุคคลจะมีแรงจูงใจในการลงทุนที่ไม่เท่ากัน โดยแบ่งได้ 2 ประเภท ประกอบด้วย นักลงทุนประเภทรอบรับ ซึ่งจะให้ผู้อื่นลงทุนแทน และนักลงทุนประเภทหวังผล ซึ่งจะลงทุนด้วยตนเอง

ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน

จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการลงทุนของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป อาจแบ่งได้ตามความต้องการ และสภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของการลงทุนว่า หมายถึง การนำสินทรัพย์ที่มี มาต่อยอดเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความเสี่ยงในการลงทุนที่ยอมรับได้ การตัดสินใจนำเงินมาลงทุน และศึกษาข้อมูลอย่างดีเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่คาดหวัง และตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล ตามที่เพชร ชุมทรัพย์ (2548) ได้อธิบาย เรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุนไว้ 6 ข้อ ได้แก่ อายุของผู้ลงทุน การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว สุขภาพของผู้ลงทุน นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน ความสนใจในการ และความจำเป็นของผู้ลงทุน โดยรวมแล้วเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนมักจะมีเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนไว้ว่า พยายามลงทุนในหลักทรัพย์ที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้ความพอใจแก่เขามากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้น ๆ และลักษณะ กรลิขิตไพศาล (2558, 10-11) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายในการลงทุนของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป โดยวัตถุประสงค์ในการลงทุนอาจแบ่งได้ ดังนี้ เพื่อความปลอดภัยของเงินทุน เพื่อความมั่งคั่งของเงินทุน ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที เพื่อกระจายความเสี่ยง เพื่อกระจายเงินลงทุน และเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษี

ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง

ภาพรวมทางเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ และทำให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด และการวิเคราะห์ถึงภาวะการเมืองนั้นผู้ลงทุนจะสามารถทำให้วิเคราะห์ได้ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียต่อธุรกิจใด และมีแนวโน้มอย่างไร ตามที่วิกรม เกษมวุฒิ (2548, 61) กล่าวถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อนักลงทุนว่า ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด และการวิเคราะห์ถึงภาวะการเมืองในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต เพื่อดูว่าการเปลี่ยนแปลงจะ

เป็นปัจจัยเกื้อกูล หรือปฏิบัติต่อประชาชนและธุรกิจ ผลการวิเคราะห์จะทำให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินได้ว่า จะมีผลต่อผู้ลงทุนอย่างไรบ้าง และศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) (2558) ได้ให้คำนิยามว่า ผู้ลงทุนควรคำนึงถึงการวิเคราะห์การลงทุนในหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ สภาพคล่องทางการเงิน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือค่าเงิน กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมซึ่งภาพโดยกว้างอาจหมายรวมไปถึงตลาดการค้า ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ ปัจจัยทางการเมือง และปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปัจจัยจากธรรมชาติ ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ หรือตัวหลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นแนวคิดที่มุ่งถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยงจากการลงทุน มูลค่าของหลักทรัพย์ และผลการดำเนินงาน

แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2560; อ้างอิงจาก Kotler, Philip.1999) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า (Consumer Behavior) หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มา แลกกับการใช้สินค้า และบริการ ทั้งนี้ หมายถึงกระบวนการตัดสินใจ และการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ และการใช้สินค้า

บทบาทพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior role) หมายถึง บทบาทของผู้บริโภค เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อ จากการศึกษารoles บทบาทพฤติกรรมของผู้บริโภค นักการตลาดได้นำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด โดยเฉพาะกลยุทธ์การโฆษณา และผู้แสดงโฆษณา (Presenter) ให้บทบาทใดบทบาทหนึ่ง เช่น ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้ใช้ โดยทั่วไปมี 5 บทบาท คือ

1. ผู้ริเริ่ม (Initiator) บุคคลที่รับรู้ถึงความจำเป็นหรือความต้องการ ริเริ่มซื้อ และเสนอความคิดเกี่ยวกับความต้องการผลผลิตภัณฑ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง
2. ผู้มีอิทธิพล (Influence) บุคคลที่ใช้คำพูดหรือการกระทำตักเตือนหรือไม่ได้ตั้งใจที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจซื้อและการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ
3. ผู้ตัดสินใจ (Decision) บุคคลผู้ตัดสินใจหรือมีส่วนในการตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ซื้ออะไรสักอย่าง ซื้ออย่างไร ซื้อที่ไหน
4. ผู้ซื้อ (Buyer) บุคคลที่ซื้อสินค้าจริง
5. ผู้ใช้ (User) บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริโภค การใช้ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการวิเคราะห์ พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัย

เกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อ และการใช้ของผู้บริโภคเพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการ พฤติกรรม การซื้อ และการใช้ของผู้บริโภคคำตอบที่ได้จะช่วยให้การ ตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing strategy) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

ซูซัน สมิทท์ไกร (2557, 6) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) หมายถึง การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือก (select) การซื้อ (purchase) การใช้ (use) และการกำจัดส่วนที่เหลือ (dispose) ของสินค้าหรือบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ และความปรารถนาของตน (Solomon, 2011) พฤติกรรมเหล่านี้สามารถอธิบายโดยละเอียดดังนี้

การตัดสินใจเลือก หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการทางจิตใจของผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ โดยครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่การตระหนักถึงความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือกต่าง ๆ และการตัดสินใจซื้อ

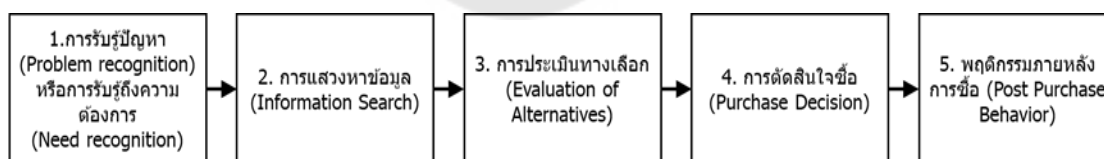
การซื้อ หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคต้องการ ตั้งแต่การเลือกแหล่งที่จะซื้อและวิธีการจ่ายเงินค่าสินค้าหรือบริการ

การใช้ หมายถึง การที่ผู้บริโภคนำสินค้ามาใช้ประโยชน์ตามที่มุ่งหวัง หรือการรับบริการจากองค์การธุรกิจ

การกำจัดส่วนที่เหลือ หมายถึง การนำส่วนที่เหลือของผลิตภัณฑ์ไปกำจัดทิ้ง โดยอาจกระทำในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทิ้งในถังขยะ การนำกลับมาใช้ใหม่ (reuse) การนำไปผลิตใหม่ (recycle)

การตัดสินใจซื้อ

ฟิลิป คอตเลอร์ (2554) ได้แบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็น 5 ขั้นตอน คือ

ภาพประกอบ 2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็น 5 ขั้นตอน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระบวนการตัดสินใจซื้อเกิดขึ้นเป็นเวลานานกว่าที่จะมีการซื้อจริง และมีผลกระทบหลังจากการซื้อตามมาอีกด้วย

1. การตระหนักถึงความต้องการหรือปัญหา (Problem/Need Recognition) ในขั้นตอนแรกผู้บริโภคจะตระหนักถึงปัญหา หรือ ความต้องการในสินค้าหรือการบริการซึ่งความต้องการหรือปัญหาเกิดขึ้นมาจากความจำเป็น (Needs) ที่เกิดขึ้น

(1) สิ่งกระตุ้นภายใน (Internal Stimuli) เช่น ความรู้สึกหิวข้าว กระจกหน้าต่างเป็นต้น

(2) สิ่งกระตุ้นภายนอก (External Stimuli) อาจเกิด จากการกระตุ้นของส่วนประสมทางการตลาด (4P's) เช่น เห็นขนมเค้กน่ากินจึงรู้สึกหิว เห็นโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ กิจกรรมส่งเสริมการตลาดจึงเกิดความรู้สึกอยากซื้ออยากได้ เห็นเพื่อนมีรถใหม่ก็อยากได้ เป็นต้น

2. การแสวงหาข้อมูล (Information Search) เมื่อผู้บริโภคทราบถึงความต้องการในสินค้าหรือบริการแล้ว ลำดับขั้นตอนต่อไปผู้บริโภคก็จะทำการแสวงหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจโดยแหล่งข้อมูลของผู้บริโภคแบ่งเป็น

(1) แหล่งบุคคล (Personal Sources) เช่น การสอบถามจากเพื่อน ครอบครัว คนรู้จักที่มีประสบการณ์ในการใช้สินค้าหรือบริการนั้น

(2) แหล่งทางการค้า (Commercial Sources) เช่น การหาข้อมูลจากโฆษณาตามสื่อต่าง ๆ พนักงานขาย ร้านค้า บรรจภัณฑ์

(3) แหล่งสาธารณชน (Public Sources) เช่น การสอบถามจากรายละเอียดของสินค้าหรือบริการจากสื่อมวลชน หรือองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค

(4) แหล่งประสบการณ์ (Experiential Sources) เกิดจากการประสบการณ์ส่วนตัวของผู้บริโภคที่เคยทดลองใช้ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มาก่อน

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เมื่อได้ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 2 แล้ว ในขั้นต่อไปผู้บริโภคก็จะทำการประเมินทางเลือก โดยในการประเมินทางเลือกนั้นผู้บริโภคต้องกำหนดเกณฑ์หรือคุณสมบัติที่จะใช้ในการประเมิน เช่น ยี่ห้อ ราคา รูปแบบ บริการ หลังการขาย ราคาขายต่อหน่วย เป็นต้น

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) หลังจากที่ได้ทำการประเมินทางเลือกแล้วผู้บริโภคก็จะเข้าสู่ขั้นของการตัดสินใจซื้อ ต้องมีการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ตราหือที่ซื้อ (Brand Decision)

(2) ร้านค้าที่ซื้อ (Vendor Decision)

(3) ปริมาณที่ซื้อ (Quantity Decision)

(4) เวลาที่ซื้อ (Timing Decision)

(5) วิธีการชำระเงิน (Payment-method Decision)

5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Post Purchase Behavior) หลังจากที่ถูกค้าได้ทำการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการไปแล้วนั้น นักการตลาดจะต้องทำการตรวจสอบความพึงพอใจภายหลังการซื้อ ซึ่งความพึงพอใจนั้นเกิดขึ้นจากการที่ถูกค้าทำการเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับสิ่งที่คาดหวัง ถ้าคุณค่าของสินค้าหรือบริการที่ได้รับจริงตรงกับที่คาดหวังหรือสูงกว่าที่ได้คาดหวังเอาไว้ ลูกค้านั้นก็จะเกิดความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการนั้น โดยถ้าลูกค้ามีความพึงพอใจก็จะเกิดพฤติกรรมในการซื้อซ้ำหรือบอกต่อ เป็นต้น แต่เมื่อใดก็ตามที่คุณค่าที่ได้รับจริงต่ำกว่าที่ได้คาดหวังเอาไว้ ลูกค้านั้นก็จะเกิดความไม่พึงพอใจ พฤติกรรมที่ตามมาคือลูกค้าจะเปลี่ยนไปใช้สินค้าของคู่แข่ง และมีการบอกต่อไปยังผู้บริโภคคนอื่น ๆ ด้วย เป็นสาเหตุให้นักการตลาดจึงต้องทำการตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากที่ถูกค้าซื้อสินค้า หรือ บริการไปแล้วโดยอาจจะทำผ่านการใช้แบบสำรวจความพึงพอใจ หรือจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนของลูกค้า (Call Center) เป็นต้น

จากแนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของ ฟิลิป คอตเลอร์ (2554) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย 2 ชั้น ได้แก่ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน ตามที่ ทรรศวรรณ จันทรฉาย (2557, 24) กล่าวว่า ผู้ลงทุนจะมีการตัดสินใจซื้อโดยจะตระหนักถึงขั้นตอนการประเมินทางเลือกก่อนตัดสินใจลงทุน และอะไรเป็นเหตุผลหลักให้ทำการตัดสินใจลงทุน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในงานวิจัยในครั้งนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2555, 312 - 345) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement mutual fund) หรือกองทุนรวม RMF เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อส่งเสริมการออมเงินอย่างสม่ำเสมอในระยะยาว เพื่อจะได้มีเงินก้อนสำหรับการดำรงชีพในวัยเกษียณ หรือมีเงินจำนวนหนึ่งเอาไว้ใช้เมื่อถึงวัยที่ไม่ได้ทำงานแล้ว โดยผู้ลงทุนสามารถนำเงินมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาทต่อปี เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน RMF เหมาะกับคนทุกกลุ่มที่ต้องการออมเงินเพื่อวัยเกษียณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่ยังไม่มีสวัสดิการออมเงินเพื่อวัยเกษียณมารองรับ หรือมีสวัสดิการดังกล่าว เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ยังมีกำลังออมมากกว่านั้น

เงื่อนไขการลงทุน

การลงทุนใน RMF ที่จะได้รับประโยชน์ทางภาษีต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ดังนี้

1. ต้องสะสมเงินอย่างต่อเนื่องโดยซื้อหน่วยลงทุน RMF ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง
2. ต้องลงทุนขั้นต่ำร้อยละ 3 ของเงินได้ในแต่ละปี หรือ 5,000 บาท แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า
3. ต้องไม่หยุดซื้อหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน และ
4. ขายคืนหน่วยลงทุนเมื่อผู้ลงทุนมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี และลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

สิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของ RMF จะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามจำนวนที่ลงทุนจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน โดยเมื่อนับรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว (ถ้ามี) ต้องไม่เกิน 500,000 บาทต่อปี โดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และไถ่ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ เงินได้ในแต่ละปีภาษีที่จะนำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากเงินค่าซื้อหน่วยลงทุน จะต้องเป็นเงินได้ในปีภาษีนั้น กล่าวคือ ซื้อหน่วยลงทุน RMF ในปีใด ก็สามารถหักเงินภาษีได้ในปีนั้น (ปีต่อปี) โดยผู้มีเงินได้สามารถใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้โดยไม่ต้องนำเงินซื้อหน่วยลงทุนใน RMF นั้นไปรวมคำนวณภาษีเงินได้ประจำปีได้เฉพาะปีภาษีนั้นเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้สิทธิยกเว้นในปีอื่นได้ (ปีภาษีหมายถึง รอบระยะเวลาตามที่สรรพากรกำหนดให้ใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้ประจำปี คือวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม ของทุกปี เช่น ปีภาษี 2560 คือ 1 มกราคม 2560 – 31 ธันวาคม 2560 เป็นต้น) ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบ 5 ปี นับแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก หรือไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษี และต้องเสียภาษีสำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีมาแล้วด้วย ในทางกลับกัน หากผู้ลงทุนทำผิดเงื่อนไขการลงทุนข้อใดข้อหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น จะต้องคืนภาษีที่ได้รับยกเว้นไปแล้วด้วย

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (2560a, 534 - 545) ผู้ลงทุนสามารถเลือกนโยบายการลงทุนได้หลากหลายรูปแบบเหมือนกองทุนรวมโดยทั่วไป โดยขึ้นอยู่กับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือบริษัทจัดการกองทุนนั้น ๆ จะออกแบบกองทุนรวม RMF โดยให้ลงทุนในสินทรัพย์ภายใต้กรอบที่ กสท. กำหนด โดยทั่วไปสามารถแบ่งตามความเสี่ยงได้ ดังนี้

ระดับความเสี่ยงค่อนข้างต่ำ จะเน้นรูปแบบการลงทุนในตราสารหนี้ ทั้งระยะสั้นแบบ Money Market Fund หรือลงทุนในตราสารหนี้ระยะยาว เช่น พันธบัตรหรือตราสารหนี้ภาครัฐ หรือลงทุนในพันธบัตรผสมหุ้นกู้เอกชน เป็นต้น

ระดับความเสี่ยงปานกลาง จะเน้นลงทุนแบบผสมผสานกันระหว่างการลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน ซึ่งเรียกว่า กองทุนแบบผสม (Mixed Fund)

ระดับความเสี่ยงสูง จะเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อหวังผลตอบแทนเฉลี่ยที่สูงในระยะยาว ซึ่งจะเน้นการลงทุนในหุ้นเป็นส่วนใหญ่

ข้อแตกต่างระหว่างกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับกองทุนรวมทั่วไป

1. ผู้ลงทุนใน RMF จะได้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี โดยสามารถนำเงินที่ลงทุนในปีนั้น ๆ ไปหักออกจากเงินได้ที่ต้องเสียภาษี หากลงทุนเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้
2. กรณีที่ผู้ลงทุนผิดเงื่อนไข เช่น มีการขายหน่วยลงทุนก่อนกำหนดจะต้องนำรายได้ที่ได้จากการขายหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา รวมทั้งคืนเงินภาษีที่เคยได้รับยกเว้นไปทั้งหมด
3. กองทุนรวมทั่วไปไม่มีข้อกำหนดให้ต้องลงทุนต่อเนื่องกันทุกปี ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ลงทุนได้ แต่สำหรับกอง RMF ผู้ลงทุนต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี โดยสามารถเว้นการลงทุนได้ไม่เกิน 1 ปีติดต่อกัน รวมทั้งจำกัดสิทธิที่จะนำเงินไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีไม่เกินร้อยละ 15 สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาทต่อปีของเงินพึงประเมิน
4. หน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF ไม่สามารถโอน จำน่า หรือนำหน่วยลงทุนไปเป็นหลักประกันได้ ในขณะที่กองทุนรวมอื่น ๆ ทำได้
5. กองทุนรวมทั่วไปมีทั้งกองทุนเปิดและกองทุนปิด แต่กองทุนรวม RMF เป็นกองทุนเปิดเท่านั้น
6. กองทุนรวมทั่วไปมีนโยบายจ่ายเงินปันผลหรือไม่ก็ได้ แต่กองทุนรวม RMF ทุกประเภทไม่มีนโยบายจ่ายเงินปันผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อดุลย์ สาลิฟา (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล” พบว่า ปัจจัยส่วนผสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีเพียง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขาย และปัจจัยด้านผลตอบแทนในการลงทุนและผลการดำเนินงาน สะท้อนกลุ่มตัวอย่าง

ต้องการความสะดวกในการลงทุน และต้องการความรู้เพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินว่า LTF จะมาเป็นเครื่องมือสำหรับวางแผนการลงทุนและการวางแผนการเงิน ประกอบกับการส่งเสริมทางการตลาดที่โดดเด่นตรงกับความต้องการทำให้นักลงทุนสนใจในการลงทุนมากขึ้น และการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตได้ทุกธนาคารทำให้เพิ่มความสะดวกให้กับนักลงทุน ส่วนปัจจัยด้านผลตอบแทนในการลงทุนและผลการดำเนินงาน เนื่องจากนักลงทุนสนใจผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและการเลือกหุ้นเข้า Port ของกองทุนจะส่งผลต่อการดำเนินงานของกองทุนในอนาคตได้เพิ่มความสะดวกให้กับนักลงทุน ส่วนปัจจัยด้านผลตอบแทนในการลงทุนและผลการดำเนินงาน

ธนกร พงษ์ธนาบันเทิง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” พบว่า นักลงทุนมีประสบการณ์การลงทุนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านแหล่งที่มาของเงินทุน และด้านกลุ่มทรัพย์สินที่มีการซื้อขายบ่อยครั้ง แตกต่างกัน และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเหตุผลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง และด้านเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า นักลงทุนหุ้นสามัญทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท นักลงทุนมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินออม และมีประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ พบว่าสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมากตามลำดับ พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ และตัดสินใจขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทหุ้นสามัญที่นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครทำการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือหุ้นสามัญในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนของนักลงทุนหุ้นสามัญในเขต กรุงเทพมหานครคือ ต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญใน ตลาด

หลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สภาพแวดล้อมทางการลงทุนด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ทางเทคนิค การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 30.8

ทรรศวรณ จันทรฉาย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 – 35 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 60,000 บาท โดยวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนคือเพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี รองลงมาได้แก่ เพื่อหวังผลตอบแทนจากการลงทุน และเพื่อเป็นการออมเพื่ออนาคตตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยทางสถิติ 0.05

จิราภรณ์ จันทะศรี (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน” พบว่า นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนโดยคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพประกอบการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ และปัจจัยพื้นฐานการลงทุนตามลำดับ โดยที่ปัจจัยเชิงคุณภาพ นักลงทุนจะพิจารณาเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง นักลงทุนพิจารณาถึงเหตุการณ์ สภาวะ หรือเสถียรภาพทางการเมือง รายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจการลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ปัจจัยเชิงปริมาณ นักลงทุนจะพิจารณาถึงมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ การปรับขึ้น ลงของมูลค่าหน่วยลงทุนรวมถึงอัตราการเจริญเติบโตของกองทุน อัตราเงินปันผล และขนาดสินทรัพย์รวมของกองทุน และปัจจัยพื้นฐานการลงทุน นักลงทุนพิจารณาถึงผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหารกองทุน สัดส่วนการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น ลงของราคาของกองทุนตราสารทุน ตามค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์

อริวัฒน์ ไตรสันติกุล (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของ นักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ ระหว่าง 20 – 29 ปี มีสถานะภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง / พนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท และมีแหล่งเงินทุนมาจากทุนส่วนตัว ผลการทดสอบ สมมติฐานพบว่าปัจจัยภายในด้านความมั่งคั่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนัก ลงทุนชาวไทย ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้งต่อปี) และมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาทต่อ ครั้ง) และปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้งต่อปี) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับทิศทางต่ำทิศทาง เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ นอกจากนี้ปัจจัยภายใน ด้านความมั่งคั่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ระยะเวลาการถือ ครองสินทรัพย์โดยเฉลี่ย และปัจจัยภายนอกด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุนชาวไทย ด้านระยะเวลาการถือครองสินทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยมีความสัมพันธ์ในระดับ ทิศทางต่ำทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

กอบยศ ยอดเยี่ยมศิริ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของพนักงานธนาคาร จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่าพนักงานที่ลงทุนโดยส่วนใหญ่มีเพศ และประสบการณ์ในการลงทุนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ การตัดสินใจลงทุนที่แตกต่างกัน พนักงานมีความพึงพอใจกับผลตอบที่แทนในกองทุนที่ลงทุนใน ระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ ด้านการจูงใจ ด้านเรียนรู้ และด้าน ความเชื่อถือมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ณัฐกร เลาสงคราม (2555) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” กลุ่มตัวอย่างคือ บุคคลวัยทำงานที่ลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาว จำนวน 250 คน ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และมี รายได้ต่อเดือน 75,001 บาทขึ้นไป พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวพบว่า นักลงทุน ส่วนใหญ่ทำการลงทุนโดยฝากธนาคารพาณิชย์ โดยมีตัวนักลงทุนเองเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการลงทุน มากที่สุด ปัจจัยหลักที่ใช้ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวคือ ต้องการสิทธิในการหัก ลดหย่อนภาษี และจะทำการซื้อผ่านธนาคารพาณิชย์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่ มีอายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคาและ

ต้นทุน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

กุลสุกาน ตั้งทิวาพร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร” พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 – 30 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีจำนวนผู้มีรายได้ครัวเรือนอยู่ที่ 1 – 2 คน รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยสูงสุดต่อเดือนอยู่ที่ 50,000 บาท ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดอยู่ที่ 5,152.45 บาท โดยการเปิดรับข่าวสารการออมของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปัจจัยภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับการเปิดรับข่าวสารทางการออมเป็นบางครั้ง ผ่านสื่อโทรทัศน์มากที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่าบุคคลวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการออมทั้งด้านมูลค่า และการกระทำที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยส่วนบุคคลต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านมูลค่า และพฤติกรรมการออมด้านการกระทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ อิทธิพลครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านมูลค่าและการกระทำ อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ปัญหาคิดในใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านการกระทำ อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการเปิดรับข่าวสารด้านการออมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านการกระทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พัชรวรรณ ฉันทวัชร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ของนักลงทุนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่านักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ เรื่องระยะเวลาการลงทุน ความถี่ในการลงทุน จำนวนเงินลงทุน ลักษณะการลงทุน การตัดสินใจในการลงทุน ช่องทางการทำธุรกรรมซื้อ และเหตุผลในการลงทุนไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักลงทุนที่มี อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด อาชีพ และระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ ด้านระยะเวลาการลงทุน ความถี่ในการลงทุน จำนวนเงินลงทุน ลักษณะการลงทุนและเหตุผลในการลงทุน แตกต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจในการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ เรื่องระยะเวลาการลงทุน ความถี่ในการลงทุนและจำนวนเงินลงทุน ในขณะที่ ปัจจัยในการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และด้านการรับรู้ข้อมูลในการลงทุน มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ เรื่องจำนวนเงินลงทุน

สุวีพร สีสุนิ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งหนึ่ง ในเขต

กรุงเทพมหานคร” พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุ 40 – 49 ปี สถานะภาพโสด อาชีพเจ้าของกิจการ ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสูงสุดที่เสียร้อยละ 10 และมีประสบการณ์การลงทุน 1 - 5 ปี นอกจากนี้ยังพบว่านักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี ในระดับมาก และปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนประกอบด้วย ปัจจัยภายในโดยรวมและปัจจัยภายนอกโดยรวม มีความสำคัญต่อการลงทุนในระดับมาก

สิริลักษณ์ ตั้งติตธรรม (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF): กรณีศึกษาบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 – 40 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุน RMF อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 19.6 ระดับน้อยมาก ร้อยละ 18.4 ระดับมาก ร้อยละ 15.8 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.9 และไม่มีความรู้ความเข้าใจเลย ร้อยละ 1.9 ด้านความรู้ความเข้าใจในประเด็นภาษี คือ ทราบว่าสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จะมีความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) อยู่ในระดับมีความรู้มาก มากกว่าผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุและรายได้ของพนักงานบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่แตกต่างกันจะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แตกต่างกัน และความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ที่แตกต่างกันจะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นได้ว่า อายุรายได้ และความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน จะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแตกต่างกันด้วย คือ พนักงานที่มีอายุน้อยกว่าจะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า พนักงานที่มีรายได้สูงกว่าจะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า และพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าจะมีปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ น้อยกว่า

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย มาทำการศึกษาเพิ่มเติมและใช้เป็นแนวทางในการวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาในเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร”

ตาราง 1 เปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย	ลักษณะ ส่วนบุคคล	ความรู้ ความ เข้าใจ	ปัจจัยใน การ ลงทุน ด้าน แรงจูงใจ	ปัจจัยใน การลงทุน ด้าน วัตถุประสงค์ใน การลงทุน และ การออม และ การเมือง	ปัจจัยใน การ ลงทุน ด้าน สภาพ แวดล้อม เศรษฐกิจ และ การเมือง
อดุลย์ สาลิฟา (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล	x	x		x	
ธนกร พจน์ธนาบันเทิง (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	x		x		
เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (2558) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร	x			x	x
ทรรศวรณ จันทรฉาย (2557) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร	x			x	
จิราภรณ์ จันทะศรี (2557) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน	x			x	x
อริวัฒน์ ไตสันติกุล (2556) แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร	x				x
กอบยศ ยอดยัมศิริ (2555) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของพนักงานธนาคาร จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร	x	x	x	x	
ณัฐกร เลหาสงคราม (2555) พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร	x		x	x	
กุลฐาน ตั้งทิวากร (2555) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร	x		x		

ตาราง 1 (ต่อ)

งานวิจัย	ลักษณะ	ความรู้	ปัจจัยใน	ปัจจัยใน	ปัจจัยใน
	ส่วน	ความ	การลงทุน	การลงทุน	การ
	บุคคล	เข้าใจ	ด้าน	ด้าน	ลงทุน
			แรงจูงใจ	วัตถุประสงค์	ด้าน
				สังคม	สภาพ
				การลงทุน	แวดล้อม
					เศรษฐกิจ
					และ
					การเมือง
พัชรพรรณ ฉันทวัชร (2554) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ของนักลงทุนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร	x		x	x	x
ชุลีพร สีสนิท (2553) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร	x	x		x	x
สิริลักษณ์ ตั้งติดธรรม (2551) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	x	x	x	x	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) และใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรแบบกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558, 28) ดังนี้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการสุ่มจากประชากรทั้งหมดเท่ากับ 0.5 ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐานเท่ากับ 1.96 และกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95%

$$\text{จากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (n) = } \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

P = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด
เท่ากับ 0.5

q = $1-p$

e = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 0.05

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติ มาตรฐานได้ค่า 1.96

แทนค่าได้ ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5)(1-0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้นจากการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 385 คน และเพิ่มตัวอย่างไว้อีก 15 คน รวมทั้งสิ้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 400 คน โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีเลือกแบบมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามกลุ่มการปกครองทั้งหมด 6 กลุ่ม และทำการสุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 เขต รวม 6 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตปทุมวัน เขตจตุจักร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตคลองสาน และเขตบางขุนเทียน

ขั้นที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ซึ่งจะทำให้การเฉลี่ยขนาดตัวอย่าง 400 คน เพื่อให้ได้สัดส่วนครอบคลุมตามเขตที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 จะเฉลี่ยขนาดตัวอย่าง ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการเฉลี่ยขนาดตัวอย่าง

กลุ่มการปกครอง	เขตที่ทำการสำรวจ	จำนวนตัวอย่าง (คน)
กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง	เขตดินแดง	70
กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้	เขตปทุมวัน	70
กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ	เขตจตุจักร	70
กลุ่มกรุงเทพมหานครตะวันออก	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	70
กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ	เขตคลองสาน	60
กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้	เขตบางขุนเทียน	60
รวม		400

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงเลือกสถานที่ในการเก็บข้อมูลเป็นห้างสรรพสินค้าตามเขตที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 ได้แก่ เซ็นทรัลพระราม 9 เซ็นทรัลเวิลด์ เซ็นทรัลลาดพร้าว เดอะมอลล์บางกะปิ ไอคอนสยาม และเซ็นทรัลพระราม 2

ขั้นที่ 4 วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างครบตามที่กำหนดไว้ โดยทำการแจกแบบสอบถามให้กับคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 - 3 ที่สะดวกในการให้ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลจากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะเฉพาะและข้อคำถามในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูล ดังนี้

1.1 เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดการแบ่งช่วงอายุเริ่มต้นอายุ 21 ปีขึ้นไป โดยมีการแบ่งเกณฑ์ช่วงอายุเป็นช่วงห่างช่วงละ 10 ปี ตามลักษณะการลงทุนที่เหมาะสมตามช่วงวัย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

1.2.1 21 - 30 ปี

1.2.2 31 - 40 ปี

1.2.3 41 - 50 ปี

1.2.4 51 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

1.3.1 โสด

1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.3.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ช่วงรายได้ตามงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (ธนกร พจน์ธนาบันเทิง, 2559, 45)

1.5.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.5.2 20,001 – 40,000 บาท

1.5.3 40,001 – 60,000 บาท

1.5.4 60,001 บาทขึ้นไป

1.6 อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

1.6.1 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

1.6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.6.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือก 2 ตัวเลือก (Dichotomous Questions) คือ ใช่ และไม่ใช่ จำนวน 9 ข้อ ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยมีข้อคำถามที่เป็นข้อที่ใช่จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 6, 8, 9 และมีข้อคำถามที่เป็นข้อที่ไม่ใช่จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 5, 7 และในส่วนระดับความรู้ความเข้าใจใช้การวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เพื่อแปลความหมายของระดับความรู้ความเข้าใจในการทดสอบสมมติฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิด ให้คะแนน 0 คะแนน

เมื่อรวมคะแนนและแจกแจงความถี่แล้ว จะแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556, 44) ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{9 - 0}{3} \end{aligned}$$

การสรุปผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ โดยแปลความหมายระดับคะแนนได้ ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจ
7 - 9 หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก
4 - 6 หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง
0 - 3 หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close - Ended Question) ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความเห็น
5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	เฉย ๆ
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์การประเมินผลในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณ ช่วงกว้างของแต่ละอันดับภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำที่สุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยแบ่งเป็น 2 ชั้น ได้แก่ ชั้นการประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันดับภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน		ระดับการตัดสินใจ
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์การประเมินผลในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณ ช่วงกว้างของแต่ละอันดับภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำที่สุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมในครั้งนี้เป็นคือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อาทิ ตำรา ทฤษฎี บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2: ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 3: ปัจจัยในการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 4: การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับการใช้ภาษา และการสื่อสารเพื่อให้ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขแล้ว ไปทดสอบใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha Coefficient) ค่า α ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถามโดยมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ซึ่งค่าที่ได้ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยงานวิจัยนี้กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงจะยอมรับได้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555, 449) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านแรงจูงใจ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .780

ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .887

ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .917

การตัดสินใจลงทุนขึ้นประเมินทางเลือก มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .843

การตัดสินใจลงทุนขึ้นตัดสินใจลงทุน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .733

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งเก็บโดยใช้ แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม และทำการชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจแบบสอบถาม จากนั้นรอเก็บแบบสอบถามจนได้ครบตามที่กำหนดไว้

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทความทางวิชาการ หนังสือพิมพ์ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือที่เกี่ยวข้อง บทความ งานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการ

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ตอบแล้วทั้งหมด 400 ชุด มาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้เก็บมา และแยกแบบสอบถามเพื่อคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามในแต่ละส่วน
3. การประมวลข้อมูล (Processing) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วมานับทีละข้อ และประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติและโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึงลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ปัจจัยในการลงทุน และการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ความรู้ความเข้าใจ และกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่าง คือ t-test และ One Way ANOVA
 - 2.2 วิเคราะห์ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ

การเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยวิธี Enter

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยมีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้สถิติพื้นฐาน

(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550, 44) ประกอบด้วย

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{n} (100)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์
	f	แทน	ความถี่ของคะแนน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่เชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมติฐานมี ดังนี้

2.1 ค่าสถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มในการหาค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560, 178)

ในการหาค่าความแปรปรวน 2 กลุ่ม ไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$ ใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \left[\frac{\frac{S_1^2}{n_1}}{\frac{S_1^2}{n_1} - 1} + \frac{\frac{S_2^2}{n_2}}{\frac{S_2^2}{n_2} - 1} \right]$$

ในการหาค่าความแปรปรวน 2 กลุ่ม เท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$ ใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

โดย	df	แทน	ค่าของสถิติ
เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	X_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	X_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยดูค่าความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ซึ่งจะใช้สถิติวิเคราะห์จากสถิติ (F) หรือ

ค่า Brown-Forsythe (B) เพื่อทดสอบสมมติฐาน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555, 293) โดยใช้สูตรดังนี้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ F - Test ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนเท่ากัน สามารถเขียนสูตรได้ ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	MS _b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between groups)
	MS _w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square between error)
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1), ภายในกลุ่ม (n-k)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe (B) ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนไม่เท่ากัน (ภักทนน พงศ์นนน .2557: 40; อ้างอิง Hartung. 2001) สามารถเขียนสูตรได้ ดังนี้

$$B = \frac{MS_B}{MS_w}$$

โดยค่า	$MS_w = \sum_{i=1}^k (1 - \frac{n_i}{N}) S_i^2$		
เมื่อ	B	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe
	MS _B	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS _w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม สำหรับสถิติ Brown-Forsythe
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดประชากร
	S _i ²	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตาม

วิธี Least Significant Difference: LSD หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555, 333) สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MES \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

ในกรณีที่ $n_i \neq n_j$

เมื่อ $t_{1-\alpha/2; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่ง

ความเป็นอิสระภายในกลุ่ม = $n-k$ MSE

แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)

n_i แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

สูตรการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$\bar{d}_D = \frac{q_D \sqrt{2(MS_{SIA})}}{\sqrt{S}}$$

เมื่อ $\bar{d}_D$ แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Dunnett test

q_D แทน ค่าจากตาราง Critical Values of the Dunnett test

MS_{SIA} แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

S แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

จากสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X) ของประชากรจะเห็นว่า กลุ่มตัวแปรอิสระ ($\alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตามได้ส่วนหนึ่ง ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถอธิบายได้นี้เรียกว่า ค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (Error : ϵ) การวิเคราะห์เชิงถดถอยแบบพหุคูณจะเป็นการพยากรณ์ค่าสัมประสิทธิ์ α และ β_1 จากค่าสถิติ a และ b ที่ได้จากการคำนวณโดยกลุ่มตัวอย่าง โดยหลักการวิเคราะห์คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ จะต้องเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ทำ

ให้สมการดังกล่าว มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองรวมกันน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) ดังนี้

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของประชากร

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \varepsilon$$

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง

$$Y = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

โดยที่ X คือ ตัวแปรอิสระ

Y คือ ตัวแปรตาม

K คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

เมื่อ α และ a เป็นจุดตัดแกน Y ของสมการถดถอย หรือ ค่าของ Y เมื่อให้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับศูนย์ ส่วน β และ b เป็นสัมประสิทธิ์ถดถอย (Partial regression coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งหมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม (Y) เมื่อตัวแปรอิสระนั้นเปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยตัวแปรอิสระตัวอื่นมีค่าคงที่

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ a และ b สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$a = Y - b_1 X_1 - b_2 X_2 - \dots - b_k X_k$$

การวิเคราะห์เชิงถดถอยเชิงพหุคูณมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ

$$b_i = \frac{\sum X_i Y_i - \sum X_i \sum Y_i}{n \sum X_i^2 - (\sum X_i)^2}$$

1. ความผิดพลาด (error) ต้องเป็นตัวแปรสุ่ม และมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ
2. ความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) ในทุกค่าของตัวแปรอิสระ (X) จะต้องเท่ากัน
3. ค่าความผิดพลาดของตัวแปรตาม (Y) แต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน
4. ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์จะต้องเป็นอิสระต่อกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อเพื่อให้เข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงกัน ดังนี้

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t – Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปคำนวณเพื่อใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (Sig. (2-tailed))
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา
สูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ
สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	119	29.75
หญิง	281	70.25
รวม	400	100.00
อายุ		
21 – 30 ปี	107	26.75
31 – 40 ปี	237	59.25
41 - 50 ปี	15	3.75
51 ปีขึ้นไป	41	10.25
รวม	400	100.00
สถานภาพ		
โสด	54	13.50
สมรส / อยู่ด้วยกัน	211	52.75
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	135	33.75
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.25
ปริญญาตรี	214	53.50
สูงกว่าปริญญาตรี	181	45.25
รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	14	3.50
20,001 - 40,001 บาท	175	43.75
40,001 - 60,000 บาท	74	18.50
60,001 บาทขึ้นไป	137	34.25
รวม	400	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	41	10.25
พนักงานบริษัทเอกชน	226	56.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ	133	33.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนได้ดังนี้

ด้านเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 และเพศชายจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75

ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ช่วงอายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

ด้านสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกันจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 สถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 และสถานภาพโสด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50

ด้านระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 และการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 40,000 บาท จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไปจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 - 60,000 บาทจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาทจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/อาชีพอิสระ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25

เนื่องจากพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้านอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนความถี่ค่อนข้างน้อยในบางกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้ทำการยุบรวมกลุ่ม แสดงข้อมูลจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานต่อไปดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
21 – 30 ปี	107	26.75
31 – 40 ปี	237	59.25
41 ปีขึ้นไป	56	14.00
รวม	400	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	189	47.25
สมรส / อยู่ด้วยกัน	211	52.75
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี	219	54.75
สูงกว่าปริญญาตรี	181	45.25
รวม	400	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท	189	47.25
40,001 – 60,000 บาท	74	18.50
60,001 บาทขึ้นไป	137	34.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนได้ดังนี้

ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และช่วงอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

ด้านสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 และสถานภาพโสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25

ด้านระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 และการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60.001 บาท ขึ้นไปจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาทจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนรวมประเภทส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาวไว้สำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุ	312	78.00	88	22.00
2. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในแต่ละปีภาษี จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามจำนวนที่ลงทุนจริงแต่ไม่เกิน 15% สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาท ของเงินได้พึงประเมิน โดยรวมกับเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว (ถ้ามี)	306	76.50	94	23.50
3. ผู้ลงทุนไม่มีภาระผูกพันว่าต้องซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องกันทุกปีติดต่อกัน เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	118	29.50	282	70.50
4. ผู้ลงทุนต้องลงทุนขั้นต่ำ 3% ของเงินได้ในแต่ละปี หรือ 5,000 บาท แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า	297	74.25	103	25.75

ตาราง 5 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ผู้ลงทุนสามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้ เมื่อ ถือครบระยะเวลา 7 ปี โดยไม่ผิดเงื่อนไขการ ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	210	52.50	190	47.50
6. ผู้ลงทุนสามารถสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนของ กองทุน RMF ได้ตามความต้องการได้ โดย ไม่ถือว่าเป็นการขายหน่วยลงทุน	321	80.25	79	19.75
7. หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ สามารถนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมได้	195	48.75	205	51.25
8. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนที่ไม่ มีการจ่ายเงินปันผล	301	75.25	99	24.75
9. กรณีที่ผู้ลงทุนผิดเงื่อนไข เช่น มีการขาย หน่วยลงทุนก่อนกำหนดจะต้องนำรายได้ที่ ได้จากการขายหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้ เพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา รวมทั้งคืนเงิน ภาษีที่เคยได้รับยกเว้นไปทั้งหมด	305	76.25	95	23.75

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่า

ข้อ 1. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนรวมประเภทส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาวไว้สำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุมีผู้ตอบถูกจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00

ข้อ 2. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในแต่ละปีภาษี จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามจำนวนที่ลงทุนจริงแต่ไม่เกิน 15% สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาท ของเงินได้พึงประเมิน โดยรวมกับเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว (ถ้ามี) มีผู้ตอบถูกจำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 76.50 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50

ข้อ 3. ผู้ลงทุนไม่มีภาระผูกพันว่าต้องซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องกันทุกปี ติดต่อกัน เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผู้ตอบถูกจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50

ข้อ 4. ผู้ลงทุนต้องลงทุนขั้นต่ำ 3% ของเงินได้ในแต่ละปี หรือ 5,000 บาท แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า มีผู้ตอบถูกจำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75

ข้อ 5. ผู้ลงทุนสามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้ เมื่อถือครบระยะเวลา 7 ปี โดยไม่ผิดเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีผู้ตอบถูกจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ข้อ 6. ผู้ลงทุนสามารถสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนของกองทุน RMF ได้ตามความต้องการได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการขายหน่วยลงทุน มีผู้ตอบถูกจำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 80.25 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75

ข้อ 7. หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ สามารถนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมได้ มีผู้ตอบถูกจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25

ข้อ 8. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล มีผู้ตอบถูกจำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

ข้อ 9. กรณีที่ผู้ลงทุนผิดเงื่อนไข เช่น มีการขายหน่วยลงทุนก่อนกำหนด จะต้องนำรายได้ที่ได้จากการขายหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา รวมทั้งคืนเงินภาษีที่เคยได้รับยกเว้นไปทั้งหมด มีผู้ตอบถูกจำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 76.25 และมีผู้ตอบผิดจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75

ระดับความรู้ ความเข้าใจใช้การวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เพื่อแปลความหมายของระดับความรู้ความเข้าใจในการทดสอบสมมติฐาน เมื่อรวมคะแนนและแจกแจงความถี่แล้ว จะแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ สรุปได้ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพ

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย	65	16.25
มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง	173	43.25
มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก	162	40.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับมาก จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับน้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน

ปัจจัยในการลงทุน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านแรงจูงใจ	3.78	0.88	มาก
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	4.20	0.77	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง	4.27	0.87	มากที่สุด
รวม	4.08	0.54	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมืองในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และด้านแรงจูงใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 3.78 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านแรงจูงใจ

ปัจจัยในการลงทุน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านแรงจูงใจ			
ท่านซื้อ RMF เพราะอยากวางแผนทางการเงิน	3.93	1.21	มาก
ท่านซื้อ RMF เพราะต้องการออมเงินในระยะยาวเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางการเงินของท่านในอนาคต	3.30	1.33	ปานกลาง
ท่านซื้อ RMF เพราะทราบว่าใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้	3.31	1.36	ปานกลาง
ท่านได้รับข่าวสารจากตัวแทนขาย หรือสื่อโฆษณาต่างๆ หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงสนใจซื้อ RMF	4.06	1.23	มาก
ท่านได้รับคำแนะนำจากคนใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อน ให้ซื้อ RMF	4.29	0.85	มากที่สุด
รวม	3.78	0.88	มาก

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ ในระดับมากที่สุด คือ ได้รับคำแนะนำจากคนใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อน ให้ซื้อ RMF โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก คือ ได้รับข่าวสารจากตัวแทนขาย หรือสื่อโฆษณาต่าง ๆ หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงสนใจซื้อ RMF และเพราะอยากวางแผนทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.06 และ 3.93 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ชี้อ RMF เพราะทราบว่าใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ และเพราะต้องการออมเงินในระยะยาวเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางการเงินของท่านในอนาคต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และ 3.30 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน

ปัจจัยในการลงทุน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน			
ท่านซื้อ RMF เพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี	4.28	0.88	มากที่สุด
ท่านซื้อ RMF เพื่อออมเงินเพื่อการเกษียณ	4.24	0.93	มากที่สุด
ท่านซื้อ RMF เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน	4.05	0.88	มาก
ท่านซื้อ RMF เพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว	4.22	0.87	มากที่สุด
รวม	4.20	0.77	มาก

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนในระดับมากที่สุด คือ ชี้อ RMF เพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี เพื่อออมเงินเพื่อการเกษียณ และเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 4.24 และ 4.22 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนในระดับมาก คือ ชี้อ RMF เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการลงทุน ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง

ปัจจัยในการลงทุน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง			
การปรับตัวลงของตลาดหุ้นทำให้ท่านซื้อ RMF เพราะจะทำให้ซื้อหน่วยลงทุนได้ในราคาที่ต่ำ	4.56	0.73	มากที่สุด
ท่านลงทุนเพราะป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในอนาคต	4.48	0.81	มากที่สุด
ท่านลงทุนเพราะการปรับตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเติบโต	4.27	0.93	มากที่สุด
ท่านลงทุนเพราะความสงบเรียบร้อยที่มีผลมาจากรัฐบาลที่มีแนวโน้มที่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้แนวโน้มด้านเศรษฐกิจดีขึ้น	4.03	1.19	มาก
ท่านลงทุนเพราะได้รับความเชื่อถือจากนักลงทุนต่างประเทศ เนื่องจากความมั่นคงการเมืองในประเทศ	4.03	1.18	มาก
รวม	4.27	0.87	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง ในระดับมากที่สุด คือ การปรับตัวลงของตลาดหุ้นทำให้ท่านซื้อ RMF เพราะจะทำให้ซื้อหน่วยลงทุนได้ในราคาที่ต่ำ ลงทุนเพราะป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในอนาคต และลงทุนเพราะการปรับตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเติบโต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 4.48 และ 4.27 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการเมือง ในระดับมาก คือ ลงทุนเพราะความสงบเรียบร้อยที่มีผลมาจากรัฐบาลที่มีแนวโน้มที่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้แนวโน้มด้านเศรษฐกิจดีขึ้น และลงทุนเพราะได้รับความเชื่อถือจากนักลงทุนต่างประเทศ เนื่องจากความมั่นคงการเมืองในประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 4.03

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การตัดสินใจลงทุน ชั้นประเมินทางเลือก

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
ชั้นประเมินทางเลือก			
ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน	4.27	0.74	มากที่สุด
ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด	3.75	1.21	มาก
ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF	4.24	1.03	มากที่สุด
ท่านประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับความเสี่ยงของตนเอง	4.19	0.88	มาก
ท่านศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ	4.28	0.97	มากที่สุด
รวม	4.14	0.78	มาก

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ในระดับมากที่สุด คือ ศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.28 4.27 และ 4.24 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ในระดับมาก คือ ประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับ

ความเสี่ยงของตนเอง และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 และ 3.75 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การตัดสินใจลงทุน ชั้นตัดสินใจลงทุน

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
ชั้นตัดสินใจลงทุน			
ท่านลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้	3.95	0.86	มาก
ท่านลงทุนตามคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดแนะนำให้ลงทุน	3.84	1.09	มาก
ท่านซื้อโดยพิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ	4.03	0.77	มาก
ท่านเลือกลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว	4.13	0.75	มาก
ท่านลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว	4.14	0.77	มาก
ท่านซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์	4.44	0.81	มากที่สุด
ท่านซื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง	4.64	0.77	มากที่สุด
รวม	4.17	0.52	มาก

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ในระดับมากที่สุด คือ ซื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ 4.44 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ในระดับมาก คือ ลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว เลือกลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ซื้อโดยพิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์

นั้น ๆ ลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และลงทุนตามคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด แนะนำให้ลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 4.13 4.03 3.95 และ 3.84 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน จำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent sample t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 13 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบ

Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances	
	Levene's Statistics	sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	20.512**	0.000
ชั้นตัดสินใจลงทุน	18.738**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (Equal variances not assumed)

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ	t-test for Equality of Means					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	ชาย	3.82	0.51	-6.834**	353.49	0.000
	หญิง	4.28	0.84			
ชั้นตัดสินใจลงทุน	ชาย	4.23	0.42	1.909	288.94	0.057
	หญิง	4.14	0.55			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานเพศหญิงมีการตัดสินใจชั้นประเมินทางเลือกมากกว่าคนวัยทำงานเพศชาย

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้ Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	30.491	2	397	0.000**
ชั้นตัดสินใจลงทุน	9.678	2	397	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	5.650**	2	99.745	0.005
ชั้นตัดสินใจลงทุน	31.183**	2	225.543	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 17

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 18

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
21 – 30 ปี	4.275	-	0.102 (0.427)	0.503* (0.014)
31 – 40 ปี	4.173	-	-	0.402 (0.059)
41 ปีขึ้นไป	3.771	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงาน ที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.503

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 ขั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
21 – 30 ปี	3.916	-	-0.273** (0.000)	-0.630** (0.000)
31 – 40 ปี	4.189	-	-	-0.357** (0.000)
41 ปีขึ้นไป	4.546	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนใน
 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's
 T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับคนวัยทำงานที่มี
 อายุ 31 – 40 ปี และคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ค่า Sig. เท่ากันที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01
 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับคนวัยทำงานที่มีอายุ
 31 – 40 ปี และคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง
 ชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานในเขต
 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้น
 ตัดสินใจลงทุน น้อยกว่ากับคนวัยทำงานที่มีอายุ 31 – 40 ปี และคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป
 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.237 และ 0.630 ตามลำดับ

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับคนวัยทำงานที่มี
 อายุ 41 ปีขึ้นไป ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่าคนวัยทำงานในเขต
 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีการตัดสินใจลงทุนใน
 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม

เพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.357

สมมติฐานข้อที่ 1.3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent sample t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และขึ้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้การทดสอบ

Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances	
	Levene's Statistics	sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	39.767**	0.000
ขึ้นตัดสินใจลงทุน	44.871**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพพบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (Equal variances not assumed)

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน ลงทุน จำแนกตามสถานภาพ

การตัดสินใจลงทุน ในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ	t-test for Equality of Means					
	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	โสด / หม้าย /					
	หย่าร้าง /	3.96	0.896	-4.513**	328.539	0.000
	แยกกันอยู่					
	สมรส / อยู่ ด้วยกัน	4.31	0.617			
ชั้นตัดสินใจลงทุน	โสด / หม้าย /					
	หย่าร้าง /	4.25	0.623	2.919**	309.158	0.004
	แยกกันอยู่					
	สมรส / อยู่ ด้วยกัน	4.09	0.390			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน มีการตัดสินใจชั้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนที่มีสถานภาพ โสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีสถานภาพ โสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกัน อยู่มีการตัดสินใจชั้นตัดสินใจลงทุน มากกว่าคนที่มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent sample t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด โดยใช้การทดสอบ Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances	
	Levene's Statistics	sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	0.312	0.577
ชั้นตัดสินใจลงทุน	53.269**	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.577 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal variances assumed)

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

การตัดสินใจลงทุน ในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ	t-test for Equality of Means					
	ระดับการศึกษา สูงสุด	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	4.03	0.687	-3.379**	3.98	0.001
	ปริญญาตรี					
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.29	0.862			
ชั้นตัดสินใจลงทุน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	4.11	0.593	-2.264*	384.117	0.024
	ปริญญาตรี					
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.23	0.403			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการตัดสินใจชั้นประเมินทางเลือกมากกว่าคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน
จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพชั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการตัดสินใจชั้นตัดสินใจลงทุน มากกว่าคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี

สมมติฐานข้อที่ 1.5 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	20.986	2	397	0.000**
ชั้นตัดสินใจลงทุน	27.937	2	397	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's Test พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	46.220	2	311.515	0.000**
ชั้นตัดสินใจลงทุน	13.154	2	276.878	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 25

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 26

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 40,000 บาท	40,001 – 60,000 บาท	60,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท	3.974	-	-0.835** (0.000)	-0.047 (0.938)
40,001 – 60,000 บาท	4.801	-	-	0.788** (0.000)
60,001 บาทขึ้นไป	4.020	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.835

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000

ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.788

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท	40,001 – 60,000 บาท	60,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท	4.040	-	-0.168 (0.062)	-0.277** (0.000)
40,001 – 60,000 บาท	4.208	-	-	-0.109 (0.282)
60,001 บาทขึ้นไป	4.317	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป

มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.277

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานข้อที่ 1.6 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 27 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	22.386	2	397	0.000**
ชั้นตัดสินใจลงทุน	30.652	2	397	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ Levene's Test พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	29.834	2	172.455	0.000**
ชั้นตัดสินใจลงทุน	6.309	2	103.290	0.003**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ ใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอาชีพ มีค่า Sig. 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 29

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ มีค่า Sig. 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 30

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อาชีพ	$\bar{X}$	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของ กิจการ / อาชีพอิสระ
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.278	-	0.355* (0.011)	0.200 (0.255)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.923	-	-	-0.555** (0.000)
ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของ กิจการ / อาชีพอิสระ	4.478	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.355

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีค่า Sig. เท่ากับ

0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ โดยมีผลต่าง ของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.126

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อาชีพ	$\bar{X}$	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของ กิจการ / อาชีพอิสระ
ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ /	4.380	-	0.191 (0.185)	0.317** (0.007)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.188	-	-	0.126* (0.024)
ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของ กิจการ / อาชีพอิสระ	4.062	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน มากกว่า คนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.317

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน มากกว่าคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.126

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 31 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้ Levene's Test

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ	Levene's Test for Equality of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	2.776	2	397	0.063
ชั้นตัดสินใจลงทุน	0.571	2	397	0.565

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้ Levene's Test พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.565 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบ

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้ F-test ในการทดสอบ

ความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig.
ชั้นประเมินทางเลือก	ระหว่างกลุ่ม	3.299	2	1.649	3.529	0.030*
	ภายในกลุ่ม	185.556	397	0.467		
	รวม	188.855	399			
ชั้นตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	0.768	2	0.384	1.285	0.278
	ภายในกลุ่ม	118.718	397	0.299		
	รวม	119.486	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก และชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้ F-test ในการทดสอบ พบว่า

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มีค่า Sig. 0.030 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 33

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มีค่า Sig. 0.278 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัย

ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)

ระดับความรู้ความเข้าใจ	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	3.799	-	-0.261** (0.009)	0.155 (0.124)
ปานกลาง	4.059	-	-	0.105 (0.162)
มาก	3.954	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก จำแนกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) พบว่า คนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อย กับคนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า คนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อย กับคนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อย มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่า คนที่มี

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.261

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก

H_1 : ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Linear Regression

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	145.948	3	48.649	197.718	0.000**
Residual	97.438	396	0.246		
Total	243.386	399			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมิณทางเลือก มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการลงทุน สามารถทำนายการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมิณทางเลือก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณได้ ดังนี้

ตาราง 35 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมิณทางเลือก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression)

ปัจจัยในการลงทุน	B	SE	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.723**	0.214		3.383	0.001
ด้านแรงจูงใจ (X_1)	-0.017	0.030	-0.020	-0.589	0.556
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน (X_2)	0.019**	0.034	0.107	3.173	0.002
ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง (X_3)	0.709**	0.029	0.792	24.106	0.000
r=0.774				AdjustedR ²	= 0.597
R ² = 0.600				SE	=0.496

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 พบว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน (X_2) และด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง (X_3) โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.002 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน (X_2) และด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง (X_3) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมิณทางเลือก

ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการลงทุน สามารถอธิบายการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 59.70 ($\text{AdjustedR}^2 = 0.597$) โดยสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่สามารถรวมทำนายมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก (Y_1) ได้ดังนี้

$$Y_1 = 0.723 + 0.019(x_2) + 0.709(x_3)$$

จากสมการสามารถสรุปได้ ดังนี้ ถ้าไม่มีปัจจัยในการลงทุน ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก (Y_1) ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จะมีการตัดสินใจลงทุนอยู่ที่ 0.723 หน่วย

ถ้าปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.019 หน่วย กล่าวคือ ถ้าคนวัยทำงานพิจารณาถึงปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน จะทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือกเพิ่มขึ้น

ถ้าปัจจัยในการลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.709 หน่วย กล่าวคือ ถ้าคนวัยทำงานพิจารณาถึงปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง จะทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือกเพิ่มขึ้น

ส่วนปัจจัยในการลงทุน ด้านแรงจูงใจ (X_4) เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน

H_1 : ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Linear Regression

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	13.471	3	4.490	18.965	0.000**
Residual	93.762	396	0.237		
Total	107.233	399			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ปัจจัยในการลงทุน สามารถทำนายการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณได้ ดังนี้

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของปัจจัยในการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression)

ปัจจัยในการลงทุน	B	SE	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	3.186**	0.210		15.197	0.000
ด้านแรงจูงใจ (X_1)	0.024	0.029	0.040	0.815	0.416
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน (X_2)	0.227**	0.034	0.337	6.741	0.000
ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง (X_3)	-0.015	0.029	-0.025	-0.511	0.610
		$r = 0.354$		Adjusted R^2	= 0.119
		$R^2 = 0.126$		SE	= 0.487

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 พบว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน (X_2) โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน (X_2) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการลงทุน สามารถอธิบายการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 11.9 (Adjusted $R^2 = 0.119$) โดยสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่สามารถร่วม

ทำนายมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 ขั้นตัดสินใจลงทุน (Y_2) ได้ดังนี้

$$Y_2 = 3.186 + 0.227 (x_2)$$

จากสมการสามารถสรุปได้ ดังนี้ ถ้ามีไม่ปัจจัยในการลงทุน ในการตัดสินใจลงทุน
 ในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุน (Y_2) ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจะ
 มีการตัดสินใจลงทุนอยู่ที่ 3.186 หน่วย

ถ้าปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้
 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุน (Y_2) เพิ่มขึ้น 0.227 หน่วย
 กล่าวคือ ถ้าคนวัยทำงานพิจารณาถึงปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน จะทำให้มี
 อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขั้นตัดสินใจลงทุนเพิ่มขึ้น

ส่วนปัจจัยในการลงทุน ด้านแรงจูงใจ (X_1) และ ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจ
 และการเมือง (X_3) เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 ขั้นตัดสินใจลงทุน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับ
 การศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม
 เพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

การตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ	ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล					
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับ การศึกษา สูงสุด	รายได้ เฉลี่ยต่อ เดือน	อาชีพ
ขั้นประเมินทางเลือก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นตัดสินใจลงทุน	X	✓	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน

X หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน ในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ขั้นประเมินทางเลือก	✓
ขั้นตัดสินใจลงทุน	X
หมายเหตุ	✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน X หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน
ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพ

ตาราง 40 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ด้านปัจจัยในการลงทุน

การตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	ปัจจัยในการลงทุน		
	ด้านแรงจูงใจ ด้าน	วัตถุประสงค์การ ลงทุน	สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและ การเมือง
ขั้นประเมินทางเลือก	X	✓	✓
ขั้นตัดสินใจลงทุน	✓	X	X
หมายเหตุ	✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน X หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน		

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีประเด็นสำคัญที่นำมาสรุปอภิปรายผล และการนำเสนอได้ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ แรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน
3. ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 400 คน สามารถสรุปได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 มีช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 สถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50

การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับมาก จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพในระดับน้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า

ด้านแรงจูงใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านแรงจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเห็นในระดับมากที่สุด คือ ได้รับคำแนะนำจากคนใกล้ชิดตัวเช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อน ให้ซื้อ RMF มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ได้รับข่าวสารจากตัวแทนขาย หรือสื่อโฆษณาต่าง ๆ หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงสนใจซื้อ RMF และเพราะอยากวางแผนทางการเงิน และมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ซื้อ RMF เพราะทราบว่าใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ และเพราะต้องการออมเงินในระยะยาว เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางการเงินของท่านในอนาคต

ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเห็นในระดับมากที่สุด คือ ซื้อ RMF เพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี เพื่อออมเงินเพื่อการเกษียณ

และเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว และมีความเห็นในระดับมาก คือ ชื้อ RMF เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน

ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยในการลงทุนด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเห็นในระดับมากที่สุด คือ การปรับตัวลงของตลาดหุ้นทำให้ท่านซื้อ RMF เพราะจะทำให้ซื้อหน่วยลงทุนได้ในราคาที่ต่ำ ลงทุนเพราะป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในอนาคต และลงทุนเพราะการปรับตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเติบโต และมีความเห็นในระดับมาก คือ ลงทุนเพราะความสงบเรียบร้อยที่มีผลมาจากรัฐบาลที่มีแนวโน้มที่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้แนวโน้มด้านเศรษฐกิจดีขึ้น และลงทุนเพราะได้รับความเชื่อถือจากนักลงทุนต่างประเทศ เนื่องจากความมั่นคงการเมืองในประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนี้

ชั้นประเมินทางเลือก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด คือ ศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และมีการตัดสินใจในระดับมาก คือ ประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับความเสี่ยงของตนเอง และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด

ชั้นตัดสินใจลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด คือ ชื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ มีการตัดสินใจในระดับมาก คือ ลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว เลือกลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ชื้อโดยพิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และลงทุนตามคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดแนะนำให้ลงทุน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 3 ข้อ

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยผลการวิจัยพบว่า

1.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพขึ้นตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.6 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน โดยผลการวิจัยพบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยผลการวิจัยพบว่า

3.1 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก โดยผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนและด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน

รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ปัจจัยในการลงทุน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นตัดสินใจลงทุน โดยผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนวัยทำงานเพศหญิงมีการตัดสินใจชั้นประเมินทางเลือกมากกว่าคนวัยทำงานเพศชาย ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูริพร สีสันทิ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนแตกต่างกัน โดยผู้ให้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีความประหยัด และมองเห็นประโยชน์ของการซื้อกองทุนรวม LTF อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนวัยทำงาน ที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ชั้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการ

ลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่ากับคนวัยทำงานที่มีอายุ 31 – 40 ปี และคนวัยทำงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ในการซื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ เลือกลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว โดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรรศวรณ จันทรฉาย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่พบว่าข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนฯ และการตัดสินใจเลือกลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยทางสถิติ 0.05

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน มีการตัดสินใจขึ้นประเมินทางเลือกมากกว่าคนที่มีสถานภาพ โสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และคนที่มีสถานภาพ โสด / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกัน อยู่มีการตัดสินใจขึ้นตัดสินใจลงทุนมากกว่าคนที่มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน ในการซื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ เลือกลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว โดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกร เลาสงคราม (2555) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” พบว่า นักลงทุนที่มีอายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการตัดสินใจ มากกว่าคนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และในการซื้อ RMF จะซื้อผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ เลือกลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว โดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กุลสุภาน ตั้งทิวาพร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร” พบว่าบุคคลวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการออมทั้งด้านมูลค่า และการกระทำที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท และคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก มากกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป โดยมีการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ผ่านตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF ทั้งนี้จะมีการประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับความเสี่ยงของตนเอง และคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป ในการซื้อ RMF จะซื้อผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ เลือกลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว โดยคำนึงถึง

ผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรรตวรณ จันทรฉาย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่พบว่าข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนฯ และการตัดสินใจเลือกลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยทางสถิติ 0.05

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มากกว่าคนวัยทำงานที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และในการซื้อ RMF จะซื้อผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง และซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์ เลือกลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว โดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว ทั้งนี้พิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ และเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกร เลหาสงคราม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” พบว่า นักลงทุนที่มีอายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับน้อย มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุน น้อยกว่า คนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง ในการศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ ศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการ

ลงทุน และศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF และในการซื้อ RMF จะซื้อผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริลักษณ์ ตั้งติตรธรรม (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF): กรณีศึกษา บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด” พบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ที่แตกต่างกันจะการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนและด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นประเมินทางเลือก ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และปัจจัยในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ขึ้นตัดสินใจลงทุนของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวัฐ จันทะศรี (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน” นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนในตราสารทุนโดยคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพประกอบการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ และปัจจัยพื้นฐานการลงทุนตามลำดับ อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักษมี กรลิขิตไพศาล (2558, 10-11) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายในการลงทุนของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป โดยวัตถุประสงค์ในการลงทุนอาจแบ่งได้ ดังนี้ เพื่อกระจายความเสี่ยง เพื่อกระจายเงินลงทุน และเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษี

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้บริหารบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรวางแผนการตลาด ควรเน้นกลุ่มเป้าหมายหลัก เป็นกลุ่มอาชีพพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีช่วงอายุ 31 - 40 ปีหรือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท หรือมีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน โดยออกแบบการลงทุนหรือนโยบายการลงทุนให้น่าสนใจ เพื่อให้ดึงดูดให้มีผู้สนใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากขึ้น เนื่องจากเป็นกลุ่มคนวัยทำงานที่มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด

2. ฝ่ายการตลาดของบริษัทจัดการกองทุน ควรมุ่งเน้นให้คำแนะนำในการให้ความรู้เกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องวัตถุประสงค์ของกองทุน เงื่อนไขหลักเกณฑ์ การเลือกนโยบายการลงทุนที่เหมาะสม สิทธิประโยชน์ และผลตอบแทนที่จะได้รับการลงทุนในกองทุนฯ โดยการสร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจ และให้ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง เนื่องจากผู้ลงทุนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของการลงทุนเพื่อรักษาสิทธิประโยชน์ทางภาษี ระยะเวลาในการลงทุน และการนำเงินลงทุนเป็นหลักประกันในการกู้ยืม เป็นต้น

3. ฝ่ายการตลาดของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรให้ความสำคัญกับปัจจัยการในการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน เรื่องการลงทุนเพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี การออมเงินเพื่อการเกษียณ การลงทุนให้เหมาะสมกับความเสี่ยง และการลงทุนเพื่อผลตอบแทนในระยะยาว โดยมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่กลุ่มคนที่ยังไม่เคยลงทุนให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการตัดสินใจให้แก่ผู้ที่สนใจได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับมาก

4. ฝ่ายการตลาด และทีมวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยทำการวิเคราะห์ คาดการณ์ และติดตามสถานะการณ์ของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองอยู่เสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้เหมาะสมตามความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของผู้ลงทุน และตรงตามวัตถุประสงค์ในการลงทุน ตามสถานะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพทั้งก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลความรู้ เพื่อให้ทราบถึงการตัดสินใจลงทุนของคนวัยทำงานว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำให้บริษัทจัดการกองทุนทราบว่าคนวัยทำงานยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในด้านใด และนำไปปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลให้ผู้ที่สนใจลงทุน

2. ควรศึกษาโดยขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นๆ ที่น่าสนใจ อาทิเช่น เขตบริเวณทลหรือเมืองหลวงในจังหวัดต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลและการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนอกเหนือจากปัจจัยในการลงทุน อาทิเช่น ทักษะคติประสบการณ์ด้านการลงทุน หรือทำการพฤติกรรมในศึกษาด้านอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการออมผ่านการลงทุน หรือความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจัดการกองทุน เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการบริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ควรทำการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องทุกปี เพื่อให้ทราบถึงการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของคนวัยทำงาน และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการลงทุนหรือรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ในอนาคตเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ลงทุนมากที่สุด

บรรณานุกรม

IM2. (2559). ความรู้ หมายถึง (knowledge). สืบค้นจาก

<https://www.im2market.com/2016/08/26/3502>

MGR Online. (2561). ปี 62 ผู้สูงอายุจะมากกว่าเด็กครั้งแรก เผย 30% ยังไม่เตรียมพร้อมเป็นวัยเก๋าที่มีคุณภาพ. สังคมคุณภาพ. สืบค้นจาก

<https://mgronline.com/qol/detail/9610000082863>

Solomon, M. R. (2011). *Consumer behavior : buying, having, and being* (9th, ed.). Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เพชร ชุมทรัพย์. (2548). หลักการบริหารการเงิน (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: Diamond in Business World.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

กนกวรรณ ศรีนวล. (2558). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

กฤษฎา เสกตระกูล. (2556). บันได 3 ขั้น ปฏิวัติความคิด พลิกชีวิตสู่ความมั่งคั่ง. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI). สืบค้นจาก <https://goo.gl/HnnMxb>

กอบยศ ยอดยิมศิริ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของพนักงานธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2550). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2556). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 14).

กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุลฐกาน ตั้งทิวาพร. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน : กรณีศึกษา

พนักงานธนาคาร. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

จิรพันธ์ สังข์แก้ว. (2547). การลงทุน. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิราภรณ์ จันทะศรี. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน. In.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสแตมฟอร์ด.

ชูชีพ สีสนิท. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของ

ลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ชูชัย สมบัติไกร. (2557). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐกร เลหาสงคราม. (2555). พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของคนวัยทำงานใน

กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

กรุงเทพฯ.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). จัดพอร์ตลงทุนตามวัย. สืบค้นจาก

https://www.set.or.th/set/education/html.do?innerMenuId=20&name=decode_manage_invest_36

ทรรศวรรณ จันทรฉาย. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF

กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร.

(ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเนชั่น ลำปาง.

ธนกร พจน์ธนาบันเทิง. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนัก

ลงทุนกลุ่มวัยทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต),

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). สังคมสูงวัยกับความท้าทายของตลาดแรงงานไทย. โครงการศึกษาด้านโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่มีนัยต่อการดำเนินนโยบาย. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/DocLib_/Article_01Aug2018.pdf
- นิโลบล ตริเสนหิจิต. (2553). แรงจูงใจ และทัศนคติด้านผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อถุงผ้าในเขตกรุงเทพมหานคร. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญดี บุญญาภิ และคณะ. (2549). การจัดการความรู้ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จิรวัดน์ เอ็กซ์เพรส.
- พัชรวรรณ ฉันทวัชร. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนพันธบัตรเกาหลีใต้ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ฟิลิป คอตเลอร์. (2554). หลักการตลาด ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ภัทรพล วิบูลย์กิจสกุล. (2558). ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนรายย่อย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. (ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ภาวิณี กาญจนภา. (2554). หลักการตลาด = *Principles of marketing*. กรุงเทพฯ: ท็อป.
- มานะ เงินศรีสุข. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์, 14(1), 128-145.
- มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุ. (2561). สถานการณ์ผู้สูงอายุในประเทศไทย (ด้านประชากร). สืบค้นจาก <https://goo.gl/34xysT>
- ลักษมี กรลิตไพศาล. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม LTF/RMF ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วิกรม เกษมวุฒิ. (2548). นักลงทุนผู้ชาญฉลาด (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ศิรดา นวลประดิษฐ์. (2560). การลงทุน (Investment). สืบค้นจาก <https://goo.gl/vKPjPG>

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2560). พฤติกรรมผู้บริโภค : *Consumer Behavior*. กรุงเทพฯ: ไคมอนด์อิน
บิซิเนสเวิลด์.

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน (ศคง) ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). การลงทุน. สืบค้นจาก
<https://www.1213.or.th/th/moneymgt/inv/Pages/inv.aspx>

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2560a). ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตลาดทุน : ตราสาร
ทั่วไป : หลักสูตรผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2560b). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเงินและการลงทุน :
หลักสูตรผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ลงทุน ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI). (2558). วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน. ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย. สืบค้นจาก
https://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content04.pdf

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. (2555). ผู้แนะนำการลงทุนด้านกองทุน. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์
สำนักงาน ก.พ.ร.และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2551). การจัดการความรู้ จากทฤษฎีสู่การ
ปฏิบัติ. สืบค้นจาก <http://www.thaiall.com/km/indexo.html>

สิริลักษณ์ ตั้งติตธรรม. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจ กับการ
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) : กรณีศึกษา บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์
(ประเทศไทย) จำกัด. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

สุกัลยา มงคลสถกานต์. (2561). ความรู้ความเข้าใจและส่วนประสมการตลาดที่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขต
กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

พุลิยา วีระธัญศิริกุล. (2556). เกษียณสุขอย่างไร แม้ไร้ทายาท คนไทยสูงวัยแบบไร้สแตงค์.
กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อดุลย์ สาลิฟา. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว)Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล. (ปริญญานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อริวัฒน์ ไตสันติกุล. (2556). แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม

คำตอบของท่านจะมีคุณค่าสำหรับงานวิจัย โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยขอพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความกรุณาและความพยายามสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2: ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
- ส่วนที่ 3: ปัจจัยในการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
- ส่วนที่ 4: การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หน้าคำตอบที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. อายุ

- () 21 – 30 ปี () 31 – 40 ปี
() 41- 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- () โสด () สมรส / อยู่ด้วยกัน () หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
() ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท () 20,001 – 40,000 บาท
() 40,001 – 60,000 บาท () 60,001 บาทขึ้นไป

5. อาชีพ

- () ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน
() ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจของท่านมากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ		ใช่	ไม่ใช่
1.	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนรวมประเภทส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาวไว้สำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุ		
2.	เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในแต่ละปีภาษี จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามจำนวนที่ลงทุนจริงแต่ไม่เกิน 15% สูงสุดไม่เกิน 500,000 บาท ของเงินได้พึงประเมิน โดยรวมกับเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว (ถ้ามี)		
3.	ผู้ลงทุนไม่มีการผูกพันว่าต้องซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องกันทุกปีติดต่อกัน เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี		
4.	ผู้ลงทุนต้องลงทุนขั้นต่ำ 3% ของเงินได้ในแต่ละปี หรือ 5,000 บาท แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า		
5.	ผู้ลงทุนสามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้ เมื่อถือครบระยะเวลา 7 ปี โดยไม่ผิดเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา		
6.	ผู้ลงทุนสามารถสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนของกองทุน RMF ได้ตามความต้องการได้ โดยไม่ถือว่าการขายหน่วยลงทุน		
7.	หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ สามารถนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมได้		
8.	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล		
9.	กรณีที่ผู้ลงทุนผิดเงื่อนไข เช่น มีการขายหน่วยลงทุนก่อนกำหนด จะต้องนำรายได้ที่ได้จากการขายหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา รวมทั้งคืนเงินภาษีที่เคยได้รับยกเว้นไปทั้งหมด		

ส่วนที่ 3: ปัจจัยในการลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยในการลงทุน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ด้านแรงจูงใจ					
1. ท่านซื้อ RMF เพราะอยากวางแผนทางการเงิน					
2. ท่านซื้อ RMF เพราะต้องการออมเงินในระยะยาวเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางการเงินของท่านในอนาคต					
3. ท่านซื้อ RMF เพราะทราบว่าใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้					
4. ท่านได้รับข่าวสารจากตัวแทนขาย หรือสื่อโฆษณาต่างๆ หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงสนใจซื้อ RMF					
5. ท่านได้รับคำแนะนำจากคนใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อน ให้ซื้อ RMF					
วัตถุประสงค์การลงทุน					
6. ท่านซื้อ RMF เพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี					
7. ท่านซื้อ RMF เพื่อออมเงินเพื่อการเกษียณ					
8. ท่านซื้อ RMF เพื่อต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน					
9. ท่านซื้อ RMF เพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว					

ปัจจัยในการลงทุน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ด้านสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและการเมือง					
10. การปรับตัวลงของตลาดหุ้นทำให้ท่านซื้อ RMF เพราะจะทำให้ซื้อหน่วยลงทุนได้ในราคาที่ต่ำ					
11. ท่านลงทุนเพราะป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในอนาคต					
12. ท่านลงทุนเพราะการปรับตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเติบโต					
13. ท่านลงทุนเพราะความสงบเรียบร้อยที่มีผลมาจากรัฐบาลที่มีแนวโน้มที่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้แนวโน้มด้านเศรษฐกิจดีขึ้น					
14. ท่านลงทุนเพราะได้รับความเชื่อถือจากนักลงทุนต่างประเทศ เนื่องจากความมั่นคงการเมืองในประเทศ					

ส่วนที่ 4: การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสำคัญมากที่สุด

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ขั้นประเมินทางเลือก					
1. ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF จากตัวแทนจำหน่าย สถาบันการเงิน หนังสือชี้ชวน ฯ ก่อนการลงทุน					
2. ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด					
3. ท่านศึกษาข้อมูลการลงทุนใน RMF มาจากการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองทางสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือคนรู้จักที่เคยลงทุนใน RMF					
4. ท่านประเมินระดับความเสี่ยงก่อนการลงทุนเพื่อทราบระดับความเสี่ยงของตนเอง					
5. ท่านศึกษาข้อมูลหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ					

ส่วนที่ 4: การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (ต่อ)

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสำคัญมากที่สุด

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ขั้นตัดสินใจลงทุน					
6. ท่านลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้					
7. ท่านลงทุนตามคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดแนะนำให้ลงทุน					
8. ท่านซื้อโดยพิจารณาจากผลตอบแทนที่ผ่านมาของหลักทรัพย์นั้น ๆ					
9. ท่านเลือกลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนระยะยาว					
10. ท่านลงทุนกับ บลจ. ที่ท่านเชื่อถือ หรือมีความสัมพันธ์อยู่แล้ว					
11. ท่านซื้อ RMF ผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ธนาคารพาณิชย์					
12. ท่านซื้อ RMF ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยตรง					

-----ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม-----

ประวัติผู้เขียน

ชื่อสกุล-	ณัฐพร ภัทรเกษวิทย์
วัน เดือน ปี เกิด	17 เมษายน 2532
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	2554 บริหารธุรกิจบัณฑิต - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ที่อยู่ปัจจุบัน	181/18 ประชาอุทิศ 33 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

